

Colofon

Colofon

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek   Dirk Brugmans
Willemien Hobo   Gerda Kooijman
Carola Kuijntjes   Wim van der Toorn
René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadNederhemert.nl
Voor advertenties : willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar. Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:
Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina   - € 500,- per jaar
Halve pagina   - € 250,- per jaar
Kwart pagina   - € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina   - € 120,- voor 1 uitgave
    - € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina   - € 65,- voor 1 uitgave
    - € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina   - € 30,- voor 1 uitgave
    - € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina   - € 20,- voor 1 uitgave
    - € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadNederhemert.nl
Facebook: Dorpskrant Nederhemert
Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. 0418-681681. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Raymond Angenent, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Voorwoord

Vrij

Twee jaar coronaperikelen liggen achter ons. Jaren die we niet snel zullen vergeten. Alles werd anders. Het is geen mens voorbijgegaan. Velen zijn meer of minder ziek geweest of je had er mee te maken in huis, in de familie of op het werk. En als je helemaal gezegend was dat je het virus zelf niet in je lijf tegenkwam, dan had je wel de last van gesloten winkels, horeca, scholen... Kinderen gingen lange tijd niet naar school en kampen nu met achterstanden in het leerproces.

Voor de een was het een verschrikkelijke tijd, voor de ander een tijd van rust en bezinning. Zoveel mensen zoveel zinnen. Op dit moment lijkt de pandemie echt op z'n retour. Hoelang zal het nog in onze gesprekken voorkomen? Wanneer zal dit echt geschiedenis zijn? De onzekerheid die de coronatijd meebracht zal nog best een tijd te voelen zijn. Nooit wist je waar je aan toe was. Niets kon zondermeer gepland worden. Het was twee jaar van een zekere gebondenheid. Toen kwam het verlossende woord van het kabinet. Snel werden alle maatregelen afgeschaft. Duizelingwekkend vlug werd het lente na een lange, lange wintertijd. Men ging weer naar buiten en de vrijheid werd gevierd.

Terwijl Nederland veel te onbekommerd feest vierde, werden ver hiervandaan, maar wel in ons eigen Europa, soldaten uit hun huizen gecommandeerd en aan de grens met Oekraïne gestationeerd. Van vrij zijn was geen sprake. Van een eigen mening evenmin. Doen wat de overheid zegt. Inmiddels weten we wat het vervolg van dit verhaal is. En het einde? Niemand die het weet.

Vrij zijn. Wij dachten dat we het weer waren. In Oekraïne waar evengoed het virus rond heeft gewaard, hebben ze die vrijheid van maatregelen misschien ook gevierd. Daar is niets meer over van die vrijheid.

Als ik dit schrijf is het hier nog vrede. Onze huizen staan nog netjes te blinken in de zon. Onze tuinen netjes aangeharkt. Wie zegt voor hoelang? Laten we in het licht van het verdriet en de wanhoop van dit naburige land dankbaar zijn voor dit moment en er met respect voor de vrijheid bij stilstaan.

Gerda Kooijman

Nieuwtjes van de dorpsraad

Onze dorpsraad heeft in deze coronajaren weinig tot niets kunnen organiseren.

We hopen dat we met zijn allen weer terug kunnen naar "normaal". Ook als dit niet meer helemaal is wat het ooit was.

We zijn nu wat corona betreft op de goede weg, maar helaas zet de oorlog in (om) Oekraïne het dagelijks leven op zijn kop.

We kunnen vaststellen dat we met zijn allen hulpacties op touw hebben gezet.

Er zijn heel veel goederen binnen gekomen.

Zolang als nodig is zullen we als dorpsraad deze acties ondersteunen.

We hebben de aanvraag voor bloembakken aan de lantaarnpalen van ons buitengewoon budget toegewezen gekregen.

We kunnen niet alle lantaarnpalen van bakken voorzien, maar we gaan zeker ons dorp opfleuren.

Mocht het verantwoord en te realiseren zijn, dan gaan we zeker kijken of we weer een zomermarkt bij het kasteel in Nederhemert-Zuid kunnen organiseren.

We houden U op de hoogte.

De nominatie van de Hèmertse Held hebben we opgeschoven naar eind 2022. We hopen dan weer iemand in het zonnetje te mogen en kunnen zetten.

Heeft U klachten over heggen, bouw, parkeerplaatsen etc., dan moet U die te allen tijde bij de gemeente deponeren.

Wij als dorpsraad kunnen er helaas niets anders mee dan doorgeven. Rechtstreeks communiceren is de beste weg.

We hopen dat we een vredig voorjaar en zomer mogen krijgen en houden U op de hoogte van de eventuele activiteiten van de dorpsraad.

Veel leesplezier,
Dorpsraad Nederhemert

Onze kleinste Hemert

CARLO

06 JANUARI 2022

Dankbaar en blij ontvingen wij uit Gods scheppende en bewarende hand een zoon en broertje

CARLO

GERARD CORNELIS

JOHAN & MIRANDA BERNOUW - VOS
CARLIJN EN TWAN

POSTADRES: KAPELSTRAAT 16
5317 JR NEDERHEMERT

Een derde kindje ontvingen wij
stil, verwonderd en heel blij
wij danken de Schepper van dit leven
Hij liet ons dit wonder opnieuw beleven

Suus

Gerben & Netty Dorrestijn
Sem
Lieke
Korenbloemstraat 12
5317 NE Nederhemert

Suus

11 februari 2022

Stil is ons hart.
Bij dit zo grote geschenk.
Dank aan U, God van al het leven.
Dat Gij ons een dochter hebt gegeven.

José
Josina Johanna

19-02-2022
3440 gram - 52 cm - 22:07 uur

Dirk Jan & Neline Kroon
Bart, Rolf en Nora
Molenstraat 20 | 5317 JG | Nederhemert

Een vriendelijk verzoekje.
Bel of app even voor een bezoekje.
Dirk Jan tel: 0622358389
Neline tel: 0627146725

Onze kleinste Hemertsen

De Heere, die elk leven leidt,
Heeft ons opnieuw met de kinderzegen verblijd
Hij, de Schepper en Onderhouder van alle leven
heeft ons een zoon en broertje gegeven.

Telle
Jacob Willem

06-03-2022
13.33 uur 3815 gram 54 cm

Jaco en Klazina Stam-van den Berg

Thirza (In liefdevolle herinnering)

Leon (In liefdevolle herinnering)

Thijs

Maasdijk 26 - 5317 KR Nederhemert
0624705191 - 0620082512

Bezoek vinden we fijn, maar mag het
na een berichtje of telefoontje zijn?

Dagboek van een moeder

Het is stil, heel stil in huis. *Te* stil.

Ook dat kan! Want moeders die een dreumes in huis hebben rondlopen, weten precies wat ik bedoel.

Als het namelijk *te* stil is, dan gebeurt er ergens in huis iets, wat even aan mama's aandacht ontsnapt was. Zo vind ik vanochtend mijn dreumes in de voorraadkast. Een hele wc-rol velletje voor velletje op gescheurd. De hele kast ligt bezaaid met wc-papier. Geweldig leuk, wat een ontdekking. Maar niet helemaal de bedoeling. Een brede grijns en twinkeloogjes laten me even smelten, maar vlug vermaan ik mezelf en spreek mijn dreumes bestraffend toe.

Wat nu? Een ouderwets spijkertje in de muur waar je de velletjes aan prikt zodat ze bij ieder wc-bezoek gebruikt kunnen worden. Dat zou de uitkomst zijn, vast! Toch besluit ik om de hele boel bij elkaar te rapen en in de papier container te gooien. Wat jammer ...

Dat vindt mijn oudere dochter ook, want met wc-papier kun je hele leuke dingen doen! Probeer het patroon dat erop staat maar eens te versieren. Wordt echt heel mooi als je het patroon kleurt met stiften! 'En of er nu een mooi fotolijstje omheen mag' vraagt dochterlief.

Dat gaat me iets te ver, maar mooi is het zeker. Ja toch, alles wat de kinderen maken is mooi! Zeker als ze na schooltijd zelf vol trots met hun werkje op je aflopen. Het prikbord in de keuken hangt vol met werkjes. Wanneer ik dat opruim? Als het volgende seizoen voor de deur staat. Wordt het lente, dan kies ik één werkje uit dat ik wil bewaren. De rest van de winter-knutsel-werkjes verdwijnt voor een paar dagen naar de garage. En vraagt onze kleuter er dan een week lang niet naar, dan verdwijnt het bij het papierafval.

Eén week uitstel, dat heb ik uit ervaring geleerd. Want ooit vroeg de oudste zoon naar de bakkersmuts die hij op school had gemaakt... Aiii, net 2 weken daarvoor verdwenen in de containerwagen. Pijnlijk, maar ook dat is een leerpunt. Je kan niet alles eendeloos bewaren. Toch? Met dat oog kijk ik eens rond in mijn huis. Tsjonge, wat bewaart een mens veel in zijn leven. Wat ben ik blij met de boekenboom op ons dorp, en met de ruil en verkoop app. Heerlijk, bij tijden plaats ik weer wat foto's. En wonderlijk genoeg is er altijd wel iemand die mijn overbodige spullen weer kan gebruiken. Heerlijk. Samen tegen verspilling, en goed voor het milieu.

Afscheid van een gedreven voorzitter

't Hèmerts Visserskoor

Afscheid Dirk Brugmans als lid en voorzitter van het Hèmerts Visserskoor.

Dirk Brugmans heeft tijdens de Algemene Ledenvergadering van 23 februari afscheid genomen van het koor. Vanaf de oprichting op 14 februari 2007 is Dirk voorzitter geweest en heeft zich gedurende de afgelopen 15 jaar volledig ingezet voor het koor. Dirk was een gedreven voorzitter en een bindende factor binnen het koor. Dirk onderhield de contacten voor de vele optredens in de zorginstellingen, bij festivals en organiseerde, samen met de andere bestuursleden, optredens bij openbare gelegenheden zoals b.v. in de speeltuin op Nederhemert-Zuid en tijdens Sail op de Afgedamde Maas.

Dirk was ook altijd erg begaan met het lief en leed van de leden van het koor en hun naasten. Hij zorgde dan voor een bloemetje of fruitmandje en bracht dat dan persoonlijk bij het betreffende lid, wat altijd erg gewaardeerd werd.

De reden om afscheid te moeten nemen van het koor is zijn gezondheid. Vermoeidheid begon hem parten te spelen en het werd Dirk steeds moeilijker om hele avonden aanwezig te zijn.

Tijdens de ALV is Dirk benoemd als ERE-lid van het koor en is hem, namens leden en bestuur, een cadeau aan geboden in de vorm van een replica van een Botter.

Cok van Rijnsbergen

Hèmerts visserskoor

Het voorjaar komt eraan.

Als je in de Molenstraat richting de dijk rijdt, zie je onder aan de stoep aan de rechterkant een groot stuk tuin liggen. Deze tuin is de hobby van Marcel Bouman. Als je het erf oprijdt en je kijkt naar de tuin, valt het op hoeveel vogels er in de bomen zitten. En ook nog eens van zoveel verschillende soorten pluimage. “Ja, er zitten hier heel veel vogels. Er zit van alles, maar vooral veel koolmezen, staartmezen en vinken. Er zitten ook een paar duiven en een specht.”

Er hangt op diverse plaatsen voer voor de vogels. Marcel vindt het mooi, al die vogeltjes in zijn tuin. “Ik snoei dan ook niets in het najaar. Ik laat tot het voorjaar gewoon alles staan voor de vogels. Die beestjes hangen en scharrelen overal heen in mijn bomen. En met slecht weer hebben ze dan wat beschutting. Bij mij hoeft niet alles er strak uit te zien. Ik ruim niks weg, waar ik geen last van heb.” Wat Marcel wel belangrijk vindt, is dat de tuin er vanaf de straat verzorgd uit moet zien. “Zoals mijn vroegere buurman Jantzen altijd zei: als je een landgoed hebt dat op zicht ligt, ben je verplicht om dat netjes te onderhouden, zodat een ander daar ook plezier van heeft. Ik vind dat hij daar wel gelijk in heeft en ik doe daar dan ook mijn best voor.”

“Aangezien ik er niet van houd om mijn erf met een heg af te scheiden, ligt er bij mij een meter of 3 gras vanaf de straat. Dan komt er een rij beplanting met struiken. Deze struiken bloeien opeenvolgend. Dat heeft mijn moeder zo geregeld.

Passie voor tuinen

Eigenlijk het meeste van wat hier staat heeft mijn moeder geplant. Als ze een plant of boom mooi vond, zoals die kornoelje, werd die gekocht en in de tuin gezet. Mijn moeder was altijd bezig in de tuin. Ze heeft hem tot op late leeftijd, zo rond haar 85^e, nog bijgehouden. Ik deed dan natuurlijk wel het grove werk, maar de rest deed zij. Ik heb het altijd bijzonder gevonden dat ze met haar benen recht, toch met haar handen bij de grond kon.

HET MEESTE WAT HIER STAAT

HEEFT MIJN MOEDER GEPLANT

Toen ik werkte als schilder en ik thuiskwam, ging ik voor het eten wel eens schoffelen. Dat ging eigenlijk vanzelf. Het zat in het ritme van de dag. Maar nu ik zelf wat ouder wordt en het zelf helemaal bij moet houden, is het best een hoop werk. Het hele terrein is zo'n 2000 m³ en ik denk dat ik wel 600 m³ gras heb. Dat is een hoop! Daarom heb ik nu een accugrasmaaier. Alles wat verder vanzelf uitkomt, en het is geen bogt, laat ik staan. Tenzij het mij in de weg staat.”

“Mijn groentetuin is ongeveer 90 m³. Ik kweek een beperkt aantal groentes, zoals sla, snij- en sperzieboontjes, veldsla en een beetje prei. Ik probeer ook wel eens spruiten, maar dat blad wordt vaak weer opgegeten door de rupsen. Ik kweek meerdere soorten sla, maar dan eigenlijk voor het zicht. Ik vind het wel mooi als er verschillende soorten en kleuren sla staan. Opeten doe ik het niet, want er zitten veel slakken en luis in de sla. En ik heb veel slakken. Dat komt omdat ik niks wegruim. Ik kan natuurlijk slakkenkorrels gooien, daar ben ik niet principieel op tegen. Maar ik gooi alleen slakkenkorrels, daar waar ik het echt nodig vind.”

“Verder heb ik een hoekje met ongeveer 100 planten met aardbeien en ik teel voor mezelf aardappelen. Ik teel de ‘Opperdoezer’. Daar kun je geen pootgoed van kopen, dus ik bewaar zelf een paar aardappelen van mijn vorige oogst om ze het daaropvolgende jaar weer te poten. Het nadeel van

de 'Opperdoezer' is dat ze iets anders van smaak zijn dan de andere aardappelen. Ze zijn een fractie zoeter en dat vinden die slakken dan weer lekker. Dus ik moet goed opletten dat het blad niet opgegeten wordt door de slakken, want anders krijg ik geen aardappelen. Naast de Opperdoezer teel ik ook de Bildstar. Verder heb ik ook nog een hekwerk staan, waar ik kerstomaatjes langs laat groeien en 's winters heb ik nog veldsla, omdat die niet bevriest."

MARCEL WIL DE TUIN ER VANAF DE STRAAT NETJES UIT LATEN ZIEN.

Er is echter ook een gedeelte in de tuin, waar hij minder komt. Daar staan voornamelijk bomen en struiken. En door de tuin heen lopen paadjes. "Als mijn neefjes en nichtjes vroeger kwamen spelen, vroegen ze altijd of ze in het bos mochten spelen," lacht Marcel.

Verder houdt Marcel zich ook bezig met de druiven die hij in zijn kas houdt. Het nadeel van zijn kas is dat er een boom voor staat die de zon tegenhoudt. Rond 14 uur komt er vaak pas zon in zijn kas. "De druiven vergen in principe weinig onderhoud. Het grootste onderhoud bestaat uit snoeien en zorgen dat er geen meeldauw in komt. Het is vrij simpel om meeldauw eruit te houden, maar je moet er wel op tijd bij zijn. Al bij de eerste sporen moet je meteen met de behandeling beginnen, anders is er geen houden meer aan. Marcel gebruikt hiervoor zwavelpoeder. En om mooie, grote druiven te krijgen, dunt Marcel zijn druiven nog uit en dan is het wachten tot ze gaan groeien.

Tijdens het interview vertelt Marcel veel wetenswaardigheden. Zo vertelt hij over de witte vliegjes die tegenwoordig steeds meer in de groenten te vinden zijn. "Witte vliegjes waren vroeger alleen in kassen, maar komen tegenwoordig ook buiten voor, omdat tuinders tegenwoordig geen bestrijdingsmiddelen meer mogen gebruiken. Daarom worden de witte vliegjes nu bestreden met andere beestjes, de zogenaamde sluipwespen. Die sluipwespen eten de eitjes van de witte vlieg."

Deze wetenswaardigheden heeft Marcel tijdens zijn werk bij Wamazo opgepikt. "Toen ik bij Wamazo in Bruchem werkte, heb ik zo'n 25 jaar bij proefbedrijven in Wageningen onderhoud gepleegd. Het onderhoud bestond grotendeels uit verven en glasreparaties. En zodoende kwam ik veel in contact met de mensen die daar werkten. Omdat ik geïnteresseerd ben in tuinen kreeg ik ook veel informatie. Vandaar dat ik dus aardig wat van planten weet."

Buiten het telen van zijn druiven is Marcel ook graag in zijn kasje om te klussen. "Het voordeel is dat je dan buiten alles ziet, maar dat je wel lekker droog en beschermt staat. Ik heb het kasje ook geautomatiseerd: de ramen gaan vanzelf open en dicht en als de zon te hard schijnt, gaan de schermen dicht. Het is, naast de tuin, ook een beetje mijn hobby om te knutselen. Als je je ergens voor interesseert, dan neem je het vanzelf en sneller op en kun je ver komen.

MARCEL IS MISSCHIEN STIEKEM BEST VEEL TIJD KWIJT AAN ZIJN TUIN, MAAR DOORDAT HET ZIJN HOBBY IS, IS HET ALLEMAAL DE MOEITE WAARD.

Soms zet Marcel een mooie tak of een bosje bloemen vanuit de tuin op een vaas of versiert hij een taart met zijn zelfgekweekte aardbeien. Ook kan hij genieten van het uitzicht vanuit zijn woonkamer over zijn tuin. Marcel is misschien stiekem best veel tijd kwijt aan zijn tuin, maar doordat het zijn hobby is, is het allemaal de moeite waard.

Jenny van den Broek

Ruim vijftig verschillende ansichtkaarten van Nederhemert heeft Bert Noorloos inmiddels in zijn bezit. Zijn verzameling is hiermee nog lang niet compleet en eigenlijk pas net begonnen. Bert: 'Ik ben van jongsaf aan al een echte verzamelaar. Van pennen tot postzegels, van QSL-kaarten tot boeken. De verzameling kaarten van Hèmert roept herinneringen op'

Wie is Bert Noorloos?

Bert werd in 1964 geboren in Nederhemert. Eerst woonde hij in het karakteristieke huisje aan de Maasdijk: nummer 76. Later verhuisde hij met zijn ouders, Jaap en Go, naar Molenstraat 55. In dat huis woonde Bert z'n oma en was eerst een slagerij. Aan de Molenstraat bracht hij het grootste deel van zijn jeugd door. Bert: 'Ik heb geweldige herinneringen aan de tijd in Hèmert. Ik surfte graag en was daarom vaak bij en op de Maas te vinden. In de winter surfte ik zelfs over het ijs! Na de mavo maakte ik voor een Hèmertse man een opmerkelijke keuze. Op aanraden van mijn leraar handvaardigheid startte ik in Breda bij de opleiding Activiteitenbegeleiding. Het was echt mijn ding. Na mijn dienstjaar en een aantal jaren in het Nieuwe Gasthuis in Gorinchem kwam ik als activiteitenbegeleider terecht bij locatie Wijkestein van Maaswaarden ouderenzorg. Ik heb daar de afgelopen 34 jaar diverse functies gehad en ik werk er nog steeds met veel plezier.'

Verzamelwoede

Bert verhuisde na zijn opleiding al snel en woont tegenwoordig in Made. Bert voegt daar met een lach aan toe 'in een typische jaren 30 woning en

daar past veel meuk in.' Tja, spullen heeft Bert in de jaren zeker verzameld. De foto's liegen er niet om. Alles heeft een mooie plaats in zijn huis. 'Als klein manneke begon ik met het verzamelen van balpennen met opdruk van bedrijven, maar ook pennen in een aparte vorm. Mijn vader was chauffeur en die bracht vanuit alle hoeken balpennen mee. Ik had er duizenden! Vervolgens verzamelde ik QSL-kaarten uit mijn zendbakkies tijd, duizenden heb ik er nog in plakboeken; overal vandaan. Daarna volgden de postzegels, muntjes, speldjes, sigarenmerken, singeltjes, lp's, Het Aanzien en thrillerboeken (o.a. Simone van der Vlugt, Karin Slaughter, David Baldacci, Harlan Coben etc.). En met de komst van drie dochters kwamen daar kinderboeken (o.a. W.G. van der Hulst, Pietje Puk, Kameleon, Wipneus en Pim), stripboeken (o.a. Suske en Wiske, Trigie, Kuifje, Donald Duck) en oude plaatjes-in-plakboeken (o.a. Douwe Egberts, van Nelle, Verkade, Jac. P. Thijsse) bij. O en dan nog mijn volledige collectie flippo's. Ken je ze nog? Ik mis alleen de gouden flippo, maar daar is echt niet aan te komen.'

Beroemd Hèmert

'Mijn vader is vorig jaar oktober overleden. Zoals veel mensen dat doen,

bewaarde ook hij vele kaarten: geboorte-, rouw- en trouwkaarten. Ik kwam ze allemaal tegen, inclusief 15 verschillende kaarten van Nederhemert. Prachtig zijn ze! Nederhemert blijkt een beroemd dorp, want in de zoektocht naar nog meer kaarten kom ik zoveel mooie exemplaren tegen. Heel veel kaarten van het kasteel. Soms zijn het maar kleine detailverschillen. De oudste kaarten vind ik de mooiste.' Bert laat zijn kaartenreeks met trots zien. Een zwart-witte kaart waarop paard en wagen staat afgebeeld, een oude kaart met de molen, onverharde wegen... 'Je leert er ook heel veel van, je ziet de geschiedenis en dat roept herinneringen op. Een persoonlijke, bijzondere kaart is die ene Hèmertse plaat, met de Molen erop van d'n Drem, die ik ontving van mijn ouders in mijn dienstjaar.'

Op naar de honderd!

Georganiseerd gaat Bert te werk bij al zijn verzamelingen en dus ook met deze. Hij heeft een mapje met de kaarten van Zuid en een mapje van Noord. In totaal heeft Bert al ruim 50 kaarten in zijn bezit. 'Vijf kaarten zijn nog onderweg. Ik koop ze op diverse sites, zoals marktplaats en andere verzamelsites. Eén kaart komt zelfs vanuit Frankrijk mijn kant op. Bijzonder hè! Misschien kan ik eens samen met een andere Hèmertse, die daar meer van weet, uitvogelen hoeveel kaarten er in totaal van Hèmert zijn. Er moeten er nog veel meer bestaan, hopelijk kan ik er nog aan komen!'

Door Carola Kuijntjes

EEN GROTE VERZAMELING IN LIPS, KINDERBOEKEN, STRIPBOEKEN, EEN MUZIEKVERZAMELING IN LIPS

Pennenverzameling

QSL kaarten

Speldjes

Help Bert!
 Er moeten nog veel meer kaarten zijn van Nederhemert. Van langere tijd geleden of relatief recent. Bert wil ze al-le-maal! Kun jij hem er nog aan helpen? Laat het hem weten via 06 12 40 08 66 of bert1512@hotmail.com.

Sigarendoesjes

Kaarten van Nederhemert

Gerrie Groeneveld – Een vrouw op de vrachtwagen

Op de vrachtwagen

Nederhemert is een dorp waar veel mannen als vrachtwagenchauffeur werken.

Vrachtwagenchauffeur werd eerst als een typisch mannenberoep gezien, maar inmiddels weten ook veel vrouwen hun weg achter het vrachtwagenstuur te vinden. En daarvan is Gerrie Groeneveld er één.

“Ik stond met kaas op de markt. Omdat die kaaswagen steeds verplaatst moest worden, heb ik toen mijn vrachtwagenrijbewijs gehaald.”

Al vanaf haar 18e heeft zij haar vrachtwagenrijbewijs. Gerrie: “Wel zo handig. Ik heb 30 jaar op de markt gestaan, maar heb in die tijd ook regelmatig op de vrachtwagen gereden. Dat kwam door Aart, mijn man. Met hem ging ik af en toe mee. Soms voor de gezelligheid en soms om te helpen als het druk was.” Doordat ze regelmatig met Aart meereed, werd ze opgemerkt door Bianca Smits van Dsbs transport. “Op een gegeven moment vroeg Bianca: waarom ga je zelf niet op een vrachtwagen rijden? En ze vroeg of ik voor haar

wilde gaan rijden. Nou, dat wilde ik wel.” En zo kwam van het één het ander.

Gerrie rijdt inmiddels diverse ritjes per week. Ze heeft veel post gereden voor Dsbs transport, zowel overdacht als 's nachts, maar inmiddels rijdt ze alleen overdag. Dat vindt ze ook veel fijner. Met de post rijden is best veel sjouwwerk, omdat ze zelf moet laden en lossen. Tegenwoordig is ze gestopt met post rijden en rijdt ze veel containers. Ze rijdt voornamelijk voor Danny Leenders transport en Huub en Clasiena. Over het algemeen rijdt Gerrie drie dagen per week op de vrachtwagen en één dag per week werkt ze aan haar administratie. Meestal op maandag.

“Geen dag is hetzelfde, het is nooit saai! Je weet 's avonds pas waar je de volgende dag naartoe moet en hoe laat je 's avonds thuis bent is ook altijd een verrassing!” Daarom zorgt Gerrie dat ze altijd de avond van tevoren haar eten klaarmaakt en in de koelkast zet. “Als je 's avonds na een lange rit thuiskomt, heb ik niet veel zin meer om uitgebreid te gaan koken, dus dan is het fijn als het al klaar staat in de koelkast.” Gerrie is een echte Scania-vrouw en heeft het geluk dat ze tijdens haar ritten ook altijd met een Scania rijdt. “Ik werk voor bedrijven die met Scania's rijden. Een Scania is een fijne vrachtwagen. Ik ben gewend om ermee te rijden, ik weet precies hoe alles werkt en ik weet precies waar alle knoppen zitten. Dus het is gas geven en wegwezen.”

Haar man Aart, ook een echte Scania-liefhebber, heeft zelf een Scania. Hij rijdt hiermee op het buitenland en Gerrie gaat nog steeds af en toe met hem mee. Of ze rijdt met haar zoon Johnny mee, die ook vrachtwagenchauffeur is. In Nederland is ze al op veel plekken geweest tijdens haar werk, en ook in Europa heeft ze al aardig wat landen gezien. “Maar in Griekenland ben ik nog nooit geweest. Aart is daar wel eens geweest. Als hij nou weer een rit naar Griekenland aangeboden krijgt en hij gaat, dan ga ik mooi mee, want dat lijkt me echt heel mooi.”

Vroeger was het best moeilijk om bij een truckers café of een stopplaats voor truckers, buiten vrouwentoiletten ook een douchegelegenheid voor vrouwen te vinden. Tegenwoordig is dat echter

beter geregeld en kun je overal in Europa wel terecht. "Tegenwoordig zie je echt steeds meer vrouwen op de weg, hoor. Mijn schoondochter rijdt ook op de vrachtwagen en er is een tv-programma over vrouwelijke vrachtwagenchauffeurs: Meiden die rijden. Dat gaat over 14 vrouwen die werken als vrachtwagenchauffeur. Het is gewoon hartstikke leuk en afwisselend werk."

Jenny van den Broek

Ga fietsen!!

Fietsclub TOP gaat het weer proberen.

Door de corona is er van de fietsmiddagen de laatste jaren weinig terecht gekomen. Maar dit jaar hoopt de organisatie van de fietsclub dat er echt weer fietsmiddagen georganiseerd kunnen worden. Op de woensdagmiddagen, om de veertien dagen, organiseert de leiding van de fietsclub, Celia Biesheuvel en Cor van Hèmert, een prachtige fietsroute door delen van de Bommelerwaard. Niet te lang niet te kort, meestal fietsen wij ongeveer 25 kilometer op een middag.

Fietsclub TOP

Ongeveer halverwege de route stoppen wij bij een locatie om de keel te smeren met koffie, of een biertje, sommige een borreltje of wat anders, maar daarna wordt de tocht weer voortgezet. Iedereen die kan fietsen en zin heeft om mee te gaan mag zich op de woensdagmiddag (zie data hieronder) om 13.30 uur bij dorps huis De Gaarde aan de Schoolstraat in ons dorp melden. Vooraf aanmelden is niet verplicht. Kosten zijn er niet aan verbonden alleen halverwege de stop, dan moet je wel zelf je consumptie betalen maar dat is dan ook het enige, de rest is gratis! Komt u ook mee fietsen?

Wij hopen te beginnen op woensdagmiddag 20 april, hieronder volgen de data:

Woensdagmiddag 20 april
Woensdagmiddag 4 mei
Woensdagmiddag 18 mei
Woensdagmiddag 1 juni
Woensdagmiddag 15 juni
Woensdagmiddag 29 juni
Woensdagmiddag 13 Juli
Woensdagmiddag 27 Juli
Woensdagmiddag 10 augustus
Woensdagmiddag 24 augustus
Woensdagmiddag 7 september
Woensdagmiddag 21 september

Woensdagmiddag 21 september is de laatste fietsmiddag dit jaar.

Dirk Brugmans

De vrouw met de hond

De put

Er is een prachtige plek in ons dorp waarover ik niet kan schrijven. Een plek zo mooi...zo stil...zoveel natuurschoon. Alleen vanaf grote afstand kan ik het natuurgebied waarnemen en de vogels luidkeels horen fluiten of kwaken.

Ik zou er zo graag eens naar toe willen lopen...genieten van de stilte, de rust, de ruimte... Het gaat over de Put van Nederhemert. Maar daar mogen geen honden komen. Absoluut niet. Diep van binnen welt opstand op. Rebelle. Waar slaat dat op dat daar geen honden toegestaan worden? En hoe komt het dat daar toch soms honden lopen? Ik word boos als mij de toegang ontzegd wordt op plaatsen waar ik graag kom, ook al begrijp ik de reden niet, maar nog bozer als anderen lak hebben aan ge- of verboden. Uiteraard kan ikzelf er wel naar toe wandelen zonder hond. Echter een column zonder hond kan niet. Net zomin als dat ik zonder hond kan wandelen. Ik heb een leidraad nodig, een houvast. Anders kukkel ik van de dijk af, of loop ik eindeloos door...helemaal ver van huis. Mijn lieve viervoeter houdt me bij de les en brengt mij altijd weer naar huis.

Het zou een optie kunnen zijn om stiekem samen, hond en ik, een wandeling te maken rond de Put, maar ik heb me aan de regels te houden. Die zijn er tenslotte niet voor niets. De eigenaar van het werkelijk schitterend stukje natuurgebied zal er wel een bedoeling mee hebben dat honden niet

toegestaan zijn. Ook al snap ik het niet, ik heb het besluit te respecteren.

Het is dus niet zo dat een aangelijnde hond er wel welkom is. Nee nee. Loslopende honden en vaste aangelijnde honden zijn er verboden. Overigens...mijn hond is altijd aangelijnd. Dat geeft wel eens problemen met een loslopende hond. Als die twee elkaar passeren, dan kan dat heel soms goed gaan. Meestal is dat niet het geval. Dan blaft en gromt mijn hond naar de loslopende hond om bang van te worden. Om het duidelijk te maken wat er dan eigenlijk gebeurt kunt u het beste vergelijken met twee mensen die elkaar passeren in de supermarkt. De één draagt een mondkapje en de ander niet. Dat kan soms goed gaan, maar meestal niet. Dan escaleert het in een ordinair vocabulaire (een schitterend Frans woord) scheldpartij, 'daar lusten de honden geen brood van'.

De reden waarom mijn hond altijd is aangelijnd zal ik proberen uit te leggen. Mijn hond is een lieve Spaanse straat senora. En in dat verre Spanje kreeg ze parvo. Dat is een zeer besmettelijke levensbedreigende ziekte die alleen puppy's kunnen krijgen. Ze kwam zwaar ziek op de IC te liggen in een dierenkliniek. Maar ze is oersterk en ze heeft het overleefd.

Beste dorpsbewoners, het is echt waar gebeurd. En dit moet en wil ik toch even zeggen want u begrijp mijn ondertonen wel,

maar het is absoluut niet mijn bedoeling om denigrerend over ziektes van mens en dier te spreken. Het is echt waar, het staat echt in haar paspoort. Ik heb het ook kunnen merken in mijn portemonnee (weer een Frans woord) toen ik haar aanschafte. De dure ziekenhuiskosten moesten betaald worden. Maar goed, bij het ophalen (niet in Spanje maar in het dierenasiel Bruchem) werd er nadrukkelijk bij vermeld dat de hond ieder jaar een vaccinatie tegen hondsdolheid en parvo moet hebben. En dus luisterde ik braaf en liet haar ieder jaar inenten.

Echter, tot voor kort niet meer. Ik ben me gaan verdiepen in deze materie en kwam erachter dat deze vaccinaties alleen verplicht zijn als je je hond naar een hondenopvang breng of naar het buitenland reist. Maar ik heb nog nooit mijn kinderen naar de crèche gebracht en ook mijn hond niet. En alleen voor familiebezoek steken we de rivieren over, dus daarvoor hoeft het ook niet. En dus wandel ik vrolijk rond met een ongevaccineerde hond. Alleen omdat ik niet wil dat ze anderen besmet, lijn ik haar altijd aan.

Mag mijn hond dan nooit eens lekker los rennen. Jazeker wel. We gaan wel eens naar de hondenspeeltuin in Zaltbommel. Die is echt heel

leuk, groot en gratis. Maar dan is het wel opletten geblazen. Mijn hond zou zomaar in de beginfase van de ziekte hondsdolheid kunnen zitten en dan andere honden of mensen besmetten. En stel nu dat er iemand uit Bruchem of Brakel, ik noem zo maar wat, ook zijn of haar hond komt uitlaten en die krijgt er lucht van dat ik een niet gevaccineerde hond daar los laat rennen dan zijn de rapen gaar.

Echter hoe weet je nu welke hond wel of niet een spuit heeft gehad? Dat is aan de buitenkant niet te zien. En op basis daarvan trek ik geen conclusie over de gezondheid, en de voorzorgmaatregelen hiervan, bij al die blaffende, spelende en rennende, blij uitgelaten honden. Toch neem ik liever geen risico. Ik weet wel zo'n beetje wanneer die Bommelaren hun hond uitlaten en die uitlaattijden mijden wij. Wij lopen er meestal op ongere tijden. Maar wat maakt het uit. De speeltuin is ook van ons. In het holst van de nacht rennen hond en ik als een stelletje dollen door de speeltuin. Heerlijk! Wij

genieten! Wij genieten van de vrijheid die we dan voelen en ervaren. Wij maken onze eigen keuzes. Keuzes waar we ons goed bij voelen en wat bij ons past. Zou mijn hond veel met andere honden in contact komen dan zou ik haar zeker laten inenten voor ziektes die overdraagbaar zijn. Gelukkig heb ik de vrijheid om te kiezen en het verstand om te beslissen.

En hebben wij het verbod om ergens te wandelen? Dan kan ik niet anders doen dan me erbij neerleggen. Nee, 's nachts ziet u niet iemand rond de Put van Nederhemert dwalen. Wel wandelend over de dijk, dan wend ik mijn ogen naar het water, de vogels, en neem het natuurschoon in mij op. Naast me trilt een natte snuit die reeën en fazanten ruikt. Ik hou de riem stevig vast.....

Eind vorig jaar benaderden we een nieuw redactielid. Met succes. Carola Kuijntjes schrijft voortaan mee aan de dorpskrant. Ze stelt zich even aan u voor!

Hoi! Ik ben Carola Kuijntjes, een Bouman van oorsprong. Ik reken mij rijk met vijf zussen. In 2013 ben ik in het huwelijksbootje gestapt met Marien Kuijntjes. We woonden eerst een tijdje naast Jan en Corrie in de Nije Steeg, en inmiddels ruim 7 jaar aan de Rietschoof. Hoewel dat officieel Aalst is, voel ik me op en top Hèmertse met Ooijkes en Oomkes bloed. 😊 Sinds 2016 ben ik moeder van Eva. In 2018 kwam daar Jaron bij en Elin is vorig jaar geboren.

Carola houdt van:

- Slapen in de tent
- Versgebakken zuurdesembrood
- Struintochten
- (moes)tuinieren
- Fietsen! Van bakfiets tot sinds kort een wielrenfiets

Een talenknobbel heb ik zeker niet. Toch vind ik het prachtig om met woorden te werken. Na de opleiding 'Communicatie' in Ede heb ik gewerkt bij FruitMasters en Quik's. Concreet zag je mijn werk in magazines, presentaties, evenementen en marketingprojecten. Ik mag sinds een jaar fulltime voor mijn gezin zorgen. Een zegen! Door middel van de dorpskrant en wat freelance werk blijf ik toch nog mooi bij in het vak.

Als ik de kans heb, ben ik buiten te vinden. Fietsend of wandelend. En natuurlijk in de tuin! Wat is het prachtig om je eigen groenten en bloemen te telen. Hoe wonderlijk dat in die kleine zaadjes zoveel rijke voeding zit en prachtige bloemen! Inmiddels staat mijn vensterbank weer vol met kleine plantjes, te wachten op de lente.

Ik vind het een eer dat ik verhalen uit Hèmert op papier mag zetten. Ik kijk er naar uit om mensen beter te leren kennen. Spreek me gerust eens aan als je ideeën hebt!

Mijn naam is Anita van Dam. Ik ben 25 jaar oud en kom uit Nederhemert. Ik ben getrouwd met Arnold van Dam. Samen hebben we een dochter, Olivia. Ze is 2 jaar oud.

Er werd mij gevraagd een stukje te schrijven over mijn hobby. Nou ben ik daar niet zo goed in, maar laat ik het proberen.

Door de komst van Olivia ging ik me al snel verdiepen in haardecoratie voor kinderen. Ik vond al die haarbandjes zo schattig, alleen wat me opviel was dat er niet zoveel aanbod was.

Want ja, Bij elk kledingsetje hoort natuurlijk wel een ander haarbandje

Ik heb even rondgekeken op internet en gelijk van alles besteld om ze zelf te gaan maken. Al snel had ik de smaak te pakken en had ik zoveel soorten dat ik dacht: ik kan ze wel gaan verkopen. Eerst was dit vooral aan bekenden maar er kwamen via via steeds meer klanten bij.

Nu moest ik nog een naam verzinnen, en een Instagramaccount maken. Deze naam is de tweede voornaam van Olivia geworden. Zij heet namelijk Cornelia Victoria.

Ook lieten klanten mij later voorbeelden zien van haarstrikken met de vraag of ik dit ook kon maken. Natuurlijk ging ik dat proberen en meestal met resultaat. Ook verkocht ik wel eens wat kleding van

Olivia op Marktplaats. Vaak maakte ik er dan wat speldjes bij in de kleuren van de kleding. Ik stopte er een visitekaartje bij om zo gelijk wat reclame te maken. Mensen waren vaak enorm enthousiast en zochten contact op Instagram voor meer haardecoratie.

Ook mag ik sinds ongeveer een jaar haardecoratie leveren aan Glam Accessoires uit Gouda. Ontzettend leuk bedrijf met accessoires voor jong en oud. Regelmatig kijkt ze even op mijn Instagram en hebben we contact over nieuwe haardecoratie. Glam heb ik leren kennen via mijn schoonmoeder. Die vertelde dat haar vriendin een dochter had met een webshop in accessoires. Zij had misschien interesse in mijn haardecoratie. Ik kreeg haar nummer en al snel hadden we contact en werd de eerste bestelling naar Glam verzonden. Zij maakte foto's en zette het op haar website.

O, wat vond ik het spannend, maar natuurlijk ook superleuk. Ondertussen zijn er al heel wat bestellingen naar Glam gegaan en worden ze ook daar goed verkocht.

Verder was ik laatst bij MariOlief in Leerdam. De verkoopster kwam naar Olivia en zei: Wat heb je een mooie strik in je haar. Waarop ik antwoordde: Ja, die maakt haar mama zelf. De eigenaresse vond ze prachtig en stelde voor daar ook haarstrikken neer te zetten.

Ook heb ik met Koningsdag aan de straat gestaan met al mijn eigengemaakte strikjes. Mensen waren

verbaasd, maar vooral enthousiast. Wat was het een gezellige dag.

Later in het jaar heb ik samen met mijn zusje Charlotte nog een kleine verkoping gehouden. Ook zij is lekker creatief bezig met vooral babyartikelen haken. Zoek je een leuk kraamcadeautje, neem dan even een kijkje op Instagram: @lotje_steekje_voor_steekje. Ook toen hebben we weer klanten blij gemaakt.

Ondertussen heb ik al ontzettend veel kleuren en maten. Als klanten even langs wilden komen om een kleur of strik te kiezen moest ik alles tevoorschijn halen. Dit kostte veel moeite dus ik dacht dit moet anders kunnen. Sinds kort heb ik een boek gemaakt met daarin alle kleuren leer die ik heb. Ook heb ik alle strikken op de voorkant geplakt. Zo is het voor de klanten gemakkelijk een keus te maken.

Ook handig om dit boek even mee te nemen zodat je thuis op je gemak even kunt kijken. Tip: hou de kleuren bij de kleding. Zo kunt u precies zien welke kleur u er het mooiste bij vindt staan.

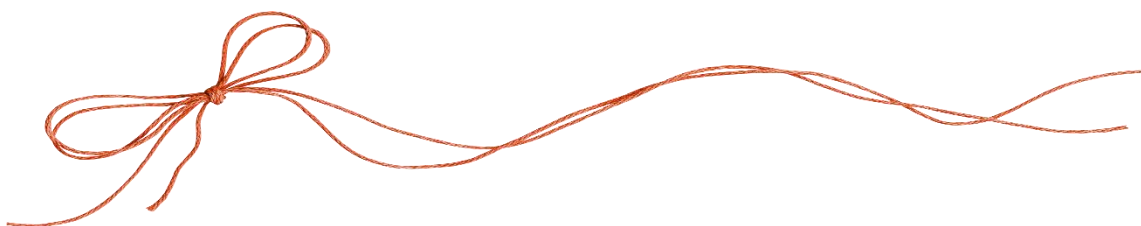
Verder zou ik in de toekomst nog graag een website willen, maar voor nu gaat het zo nog even prima.

Ben je op zoek naar een leuk cadeautje/kraamcadeautje? Het wordt altijd feestelijk ingepakt.

Hopelijk heb ik jullie genoeg op de hoogte gebracht, en weet het hele dorp en omstreken mij te vinden.

Voor meer informatie/ vragen kijk op Instagram: @victoria_s_haarmode. Heb je dit nu niet en ben je benieuwd naar waar het assortiment uit bestaat? Stuur me gerust een berichtje via 06-26594156. Bedankt voor jullie aandacht.

Anita van Dam –
van der Steenhoven

Ruim 30 mensen zetten zich elke week in op De Wegwijzer om de Hemertse jeugd de les te lezen.

Het team heeft hele bekende gezichten, maar bestaat ook uit nieuwkomers. Tijd om enkelen voor te stellen!

Meesters en juffen

Naam: Jacco van der Linden

Leeftijd: 22 jaar

Gezinssituatie: Ik woon nog bij mijn ouders

Woonplaats: Gameren

Opgegroeid in: Gameren

Anderen omschrijven mij vaak als: Positief en rustig

In de vrije tijd doe ik graag: In mijn vrije tijd tour ik graag rond op mijn elektrische scooter.

Opleiding/loopbaan: Eerst Havo op de Gomarus in Gorinchem, daarna de Pabo op de Driestar Educatief in Gouda waarbij ik mijn LIO stage in Nieuwaal heb gelopen.

Het mooiste aan mijn beroep is: kinderen een fijne plek bieden op school en zien groeien.

Mijn lievelingsvak is: Sova, sociale vaardigheden

Nederhemert heb ik leren kennen als: Een gezellig en gemoedelijk dorp waar mensen naar elkaar omzien.

Meester van der Linden

Meester van der Linden staat voor groep 4

Juf den Ouden

Naam: Geerke den Ouden

Leeftijd: 23 jaar

Gezinssituatie: thuiswonend, ik hoop 28 april te gaan trouwen.

Woonplaats: Leerbroek

Opgegroeid in: Tholen, Genemuiden, Nieuw-Lekkerland, Sint-Maartensdijk en Leerbroek.

Anderen omschrijven mij vaak als: eerlijk, nadenkend en gezellig.
In de vrije tijd doe ik graag: muziek maken, creatief bezig zijn en met m'n vriend wandelen in de natuur.

Opleiding/loopbaan: ik heb gestudeerd aan de Pabo in Gouda.

Het mooiste aan mijn beroep is: de mogelijkheid om kinderen te vormen voor de rest van hun leven.

Mijn lievelingsvak is: verhalen vertellen met een boodschap. Dat kan bij verschillende vakken.

Nederhemert heb ik leren kennen als: vriendelijk, saamhorig en open.

juf den Ouden staat voor groep 8B en heet vanaf 28 april juf de Stigter

Meesters en juffen

Naam: Meike Ippel – Brouwer

Leeftijd: 21 jaar oud

Gezinssituatie: getrouwd met Tjeerd Ippel (de beste schilder van de Bommelerwaard en omstreken) en in blijde verwachting van ons eerste kind. Ik heb 1 zus, 2 broers en 2 broertjes en ben trotse (aangetrouwde) tante van 4 meiden en 2 jongens.

Woonplaats: Brakel

Ik ben in Veen aan de Maasdijk opgegroeid en het laatste jaar voor mijn huwelijk met mijn ouders naar Gorinchem verhuisd. Ik vind dat zowel het platteland als de stad zijn charme heeft om te wonen.

Anderen omschrijven mij vaak als: betrokken, enthousiast en gezellig.

In de vrije tijd maak ik graag ons huis schoon. Als dat is gebeurd ga ik het liefst naar mijn zus in Scherpenzeel en met mijn drie nichtjes op pad. Ik vind het ook heerlijk om te wandelen of om lekker met vriendinnen naar de stad te gaan.

Opleiding/loopbaan: In juni 2021 heb ik de PABO afgerond en sinds dien ben ik leerkracht op de Wegwijzer.

Wat ik het mooiste aan mijn beroep vind is dat ik alles wat ik aan de kinderen geef ook weer terug krijg. Denk hierbij aan liefde, enthousiasme en energie. Het is geweldig om elke dag de kinderen blij op school te zien komen en samen met hen nieuwe dingen te ontdekken en te leren.

Mijn lievelingsvak is: spelen & werken en rekenen

Nederhemert heb ik leren kennen als: een gezellig dorp waar iedereen elkaar kent en helpt als dat nodig is.

Juf Ippel

Naam: Marieke van Haften-Muilwijk

Leeftijd: 34 jaar

Gezinssituatie: Ik ben getrouwd met Jan Willem en we hebben twee lieve dochters gekregen: Marilynn en Hannelynn

Woonplaats: Zuilichem
Opgegroeid in: Ottoland

Anderen omschrijven mij vaak als: een bezige bij, vrolijk en flexibel.

In de vrije tijd doe ik graag: lezen, puzzelen, diamond painting en kleuren

Opleiding/loopbaan: Onderwijsassistente; Na de opleiding heb ik 12 jaar gewerkt in Opheusden als onderwijsassistente en juf van de voorschool. Daarna heb ik 3 jaar in Poederoijen gewerkt als pedagogisch medewerker op de voorschool en ben ik locatiemanager geweest van 3 locaties.

Het mooiste aan mijn beroep is: Ik geniet elke keer weer van de kinderen, hun eerlijkheid, hun vrolijke lach, hun spontaniteit. Ik mag kinderen iets leren en ze voorbereiden op de maatschappij.

Mijn lievelingsvak is: rekenen

Juf van Haften

Juf Ippel werkt in groep 2b

Juf van Haften is OA'er in de onderbouw en vervangt vaak afwezige leerkrachten

Dit moet iedereen weten!

Zonder smartphone en zonder routeplanner ga ik door het leven. Dat bevalt trouwens heel goed. Maar heel soms zijn er momenten waarop het bezit van een routeplanner wel handig geweest zou zijn. Een van die momenten was in de zomer van 2004. Met mijn vrouw was ik in Vilvoorde in Vlaanderen, op zoek naar het Tyndalemonument. Waarom we dat zochten, zal ik zo vertellen. Tientallen mensen hebben we aangeklampt in Vilvoorde, de een stuurde ons hierheen en de volgende daarheen. We hebben Vilvoorde zodoende van alle kanten bezichtigd. Eindelijk was er iemand die ons naar de juiste plaats wees. We stapten uit de auto en daar stonden we bij de plaats waar in 1536 Tyndale verbrand is en waar al meer dan honderd jaar dit monument staat:

Het is niet goed voor te stellen dat op die stille plek eenmaal duizenden mensen waren samengestroomd rondom de brandstapel. Op het monument staan de laatste woorden die hij gesproken heeft voor hij gewurgd en verbrand werd: O GOD OPEN DE OGEN VAN DE KONING VAN ENGELAND!

Ik zal nu eerst proberen uit te leggen wat mij gedreven heeft om naar Vilvoorde te gaan. Mijn belangstelling voor William Tyndale werd gewekt door een collegeserie ruim 35 jaar geleden op de universiteit van Utrecht, gegeven door dr. F.G.M. Broeyer. Die belangstelling is mij altijd bijgebleven. Tyndale is een oprecht christen geweest, gedreven door liefde, gestorven voor Christus. Hij vreesde God, geen mensen.

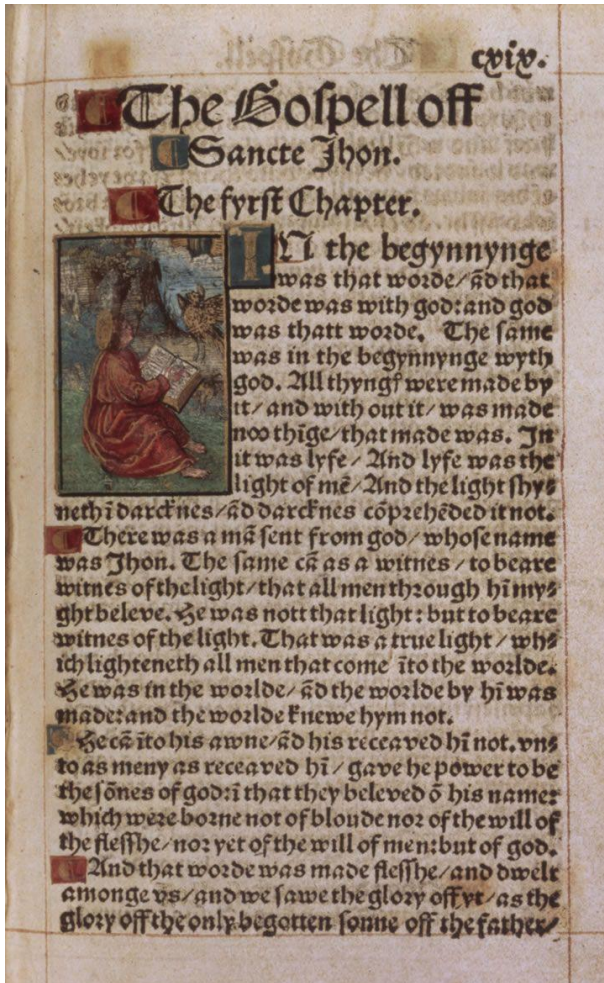
Hij werd geboren in 1494 in Engeland, studeerde in Oxford en Cambridge, werd in 1517 tot priester gewijd in de Roomse Kerk.

William Tyndale was een geniaal mens, hij beheerste maar liefst acht talen waaronder Hebreeuws en Grieks. Hij kwam in contact met de boeken van Erasmus en Luther en werd al snel een aanhanger van de Reformatie. Er groeide in zijn hart een verlangen dat heel zijn leven zou gaan beheersen. Zijn volk had de Bijbel nodig in de eigen taal. Engeland moest de Bijbel lezen! Van de koning tot de jongen achter de ploeg moesten ze de Bijbel hebben!

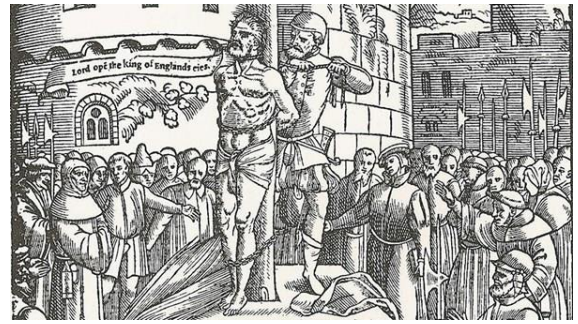
Tyndale wist: een mens of volk zonder Bijbel is een schip zonder roer. Want zonder Bijbel weten we niet wie God is en ook niet wie de mens is. God heeft Zich in de Bijbel bekend gemaakt, in de Bijbel lezen we hoe we gered kunnen worden. Alleen door het geloof in de Heere Jezus Christus. Een mens zonder kennis van Christus is verloren. Daarom moet elk mens de Bijbel hebben en onderzoeken! Daar was Tyndale diep van doordrongen. (U ook?)

Tyndale werkte als huisonderwijzer bij de familie Walsh in Little Sodbury en daar had hij tijd en rust om te werken aan zijn levenswerk: de vertaling van het Nieuwe Testament in het Engels. De Roomse Kerk vond dat niet goed, die zag de Bijbel als een bedreiging voor haar eigen positie. Tyndale kwam al snel bekend te staan als een 'ketter' en kettters moesten worden vervolgd. Hij vluchtte naar Londen en later naar Duitsland en daar (in Worms) kwam zijn vertaling van het Nieuwe Testament van de drukpers, dat was in het jaar 1526. Het werd gedrukt in klein formaat, zodat je het makkelijk kon verstoppen. Van deze eerste druk zijn van de 3.000 exemplaren nog drie over:

Deze Nieuwe Testamenten werden vanuit Duitsland naar Engeland gesmokkeld. De Roomse Kerk heeft alle exemplaren die ze in handen kreeg verbrand. Maar ze kreeg natuurlijk lang niet alles in handen en vele, vele Engelsen hebben het Nieuwe Testament gelezen en horen lezen en God heeft door dat Woord harten veranderd en levens vernieuwd. Maar werd je betrapt op het bezit van een Nieuwe Testament, dan kreeg je de doodstraf. En toch had zelfs koning Hendrik VIII een exemplaar in zijn bezit...

Tyndale ging verder met het vertalen van de vijf boeken van Mozes, dus Genesis t/m Deuteronomium. Alles moest natuurlijk in het grootste geheim gebeuren. De Roomse Kerk was op zoek naar Tyndale, maar die zat in betrekkelijke veiligheid in Antwerpen, in het Engelse koopmanshuis. In 1530 werd zijn vertaling van de vijf boeken van Mozes gedrukt. Hij ging verder met de overige boeken van het Oude Testament. Dat werk heeft hij niet kunnen voltooien. In Antwerpen werd hij in 1535 verraden, gearresteerd en naar Vilvoorde gebracht. Daar werd hij opgesloten in het kasteel. Hij werd veroordeeld tot de doodstraf. Wat was zijn misdaad? Hij had de Bijbel vertaald en dat mocht niet. Tyndale wist heel goed dat zijn werk levensgevaarlijk was. Hij heeft zijn vertaalwerk met de dood moeten bekopen. Maar hij heeft er geen seconde spijt van gehad! Aan een vriend schreef hij: "want al is het dat wij zondaars zijn, onze zaak is rechtvaardig! Want hiertoe zijn wij geroepen, want Christus heeft ook geleden voor ons, ons een voorbeeld nalatende. Vrees niet de dreigementen van mensen, want wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden."

Op 6 september 1536, werd hij in het openbaar terechtgesteld. Het Martelarenboek vertelt ons: "En hebben hem geleid buiten het kasteel, op de plaats van executie, en alzo hij aan de staak gebonden was, heeft hij veel vurige gebeden uitgesproken tot God zijn enige Zaligmaker Jezus Christus, roepende met luider stem: Heere doe open de ogen van de koning van Engeland! Ten laatste zijn geest bevolen hebbende in de handen van zijn hemelse Vader, is eerst door de scherprechter gewurgd en daarna is hij tot as verbrand geweest en aldus is deze standvastige martelaar van Christus te Vilvoorde in de Heere ontslapen, in het jaar van onze Zaligmaker 1536."

Zijn gebed is verhoord. De ogen van de koning zijn opengegaan. Hij brak met de Roomse Kerk en in 1537 verscheen de complete Engelse Bijbel met toestemming van de

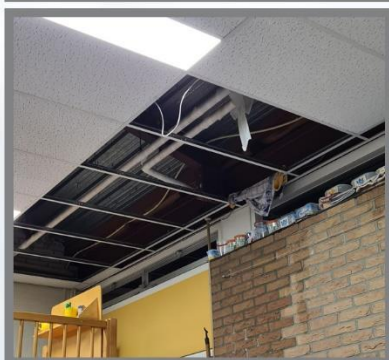
de autoriteiten. Deze was vertaald door Coverdale, die voor wat het Nieuwe Testament betrof teruggreep op de vertaling van Tyndale. Zijn werk is dus van onschatbare waarde geweest voor de vertaling van de Engelse Bijbel. Lezer, hebt u een Bijbel in huis? Beseffen we wel wat voor grote schat we dan hebben? Daar staat in hoe we vrede met God kunnen ontvangen. Lees uw Bijbel, bid elke dag tot God: "Heere open mijn ogen!". Gelukkig bent u als u in uw Bijbel Christus gevonden hebt!

Ds. J van Meggelen

JANUARI STORM 2022

Jan en Liesbeth Kolbach 40 jaar getrouwd

Het was druk woensdagmiddag 19 januari toen ik een bezoek bracht aan de Sterakker 8 in Nederhemert. De meeste zullen wel weten waar dat is, maar sommige zullen zeggen: "Waar is dat?" Dat zijn de mooie appartementen boven de nieuwe winkel van 't Kloske. Alles is eigendom van Gert-Jan Kuipers.

Ds. Groenenberg, pastoraal medewerker bij de Hersteld Hervormde gemeente van Kerkwijk, was net op bezoek geweest en ging net de deur uit en ik kwam erin om een artikel te schrijven. Je zult je afvragen: "Over wie gaat het eigenlijk?" Nou, dan zal ik jullie gauw uit de droom helpen: Het gaat over Jan Kolbach (64 jaar) en Liesbeth Kolbach - van der Steenhoven (59 jaar), die op 13 januari 40 jaar getrouwd waren.

Veel inwoners van ons dorp zullen hen inmiddels wel kennen, want ze wonen nu ruim 2 jaar in de Sterakker 8 en komen uit Delwijnen. De koffie staat klaar als ik binnenkom bij Liesbeth en Jan komt er

ook bij zitten.

Jan en Liesbeth trouwden in 1982 op het gemeentehuis in Wijk en Aalburg, door de ambtenaar van de burgerlijke stand Anton de Kock. "Weet je", vertelt Liesbeth, "die dag vroor het overdag – 10

graden en 's morgens was er nog verse sneeuw gevallen en dat komt zelden voor in deze tijd, zo koud!" Feest was er die dag in het dorps huis in Wijk en Aalburg.

Het echtpaar heeft 3 kinderen en 13 kleinkinderen en de kinderen zijn allemaal geboren op Gemeent 7 in Delwijnen, want daar hebben Jan en Liesbeth 38 jaar gewoond. In 2019 verhuisde het echtpaar

naar de Sterakker in ons dorp en daar zit nog een verhaal aan vast. Jan wilde eigenlijk niet vertrekken uit Delwijnen. Hij wilde daar persé blijven wonen maar Liesbeth dacht daar anders over! Op een avond vertelde Liesbeth aan Jan dat ze samen verwacht werden bij Gert-Jan Kuipers om naar een appartement te kijken om daar eventueel te gaan te wonen. Maar Jan zei: "Ik denk er niet over om daar gaan te wonen, ik blijf in Delwijnen. Ik zal wel met je meegaan Liesbeth om daar gaan te kijken maar ik ga echt niet in de Sterakker wonen hoor" aldus Jan. Maar de volgende morgen komen ze aan bij de Sterakker en Gert-Jan laat hen twee appartementen zien en wat denk je? Jan was volslagen verrast en zei: "Ja, hier wil ik wonen!" "Ik was gelijk verkocht", zei Jan, "en ik kon het niet geloven dat ik eerst niet wilde en nu ineens wel en het is een goede beslissing geweest. Wij hebben alles bij de hand, 't Kloske hieronder en de COOP dichtbij en nog

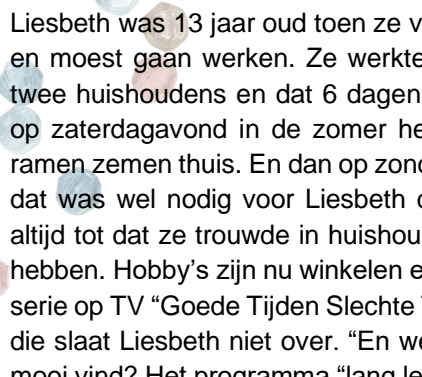
veel meer winkels en wij wonen op een prachtige locatie".

Jan heeft altijd als schilder gewerkt en ging vanaf school werken bij Van de Berg in Gameren en nog bij andere schildersbedrijven, maar hij begon in 2002 als zelfstandige en dat heeft hij 15 jaar gedaan tot 2017. Maar toen sloeg het noodlot toe. In 2017 ontdekten de

doctoren bij Jan een hersentumor waar Jan aan geopereerd is. Ook kreeg hij twee herseninfarcten. Jan heeft lichamelijk een zware tijd gehad maar nu gaat het weer redelijk met hem. Hij en ook zijn vrouw zijn daar erg dankbaar voor.

Jan heeft als hobby fietsen. Vorig jaar heeft hij meer dan 4000 km gefietst, want hij zegt dat fietsen beter gaat dan lopen. Jan kijkt graag naar voetbalwedstrijden op TV, maar dat wordt ook allemaal minder.

Liesbeth was 13 jaar oud toen ze van school kwam en moest gaan werken. Ze werkte op een dag bij twee huishoudens en dat 6 dagen in de week. En op zaterdagavond in de zomer het erf harken en ramen zemen thuis. En dan op zondag rusten, want dat was wel nodig voor Liesbeth die nog vertelde altijd tot dat ze trouwde in huishoudens gewerkt te hebben. Hobby's zijn nu winkelen en poetsen en de serie op TV "Goede Tijden Slechte Tijden" kijken en die slaat Liesbeth niet over. "En weet je wat ik ook mooi vind? Het programma "lang leve de liefde". En dan die uitzendingen over Urk, prachtig. Ik ken het daar wel, want wij gingen geregeld naar Urk jaren geleden, naar Zingen in de Zomer, echt een prachtig dorp.

Het echtpaar heeft al 14 jaar een caravan met voortent staan op een boerencamping in Uddel en in de zomer zijn ze daar veel te vinden.

Ze hebben elkaar leren kennen in het Veerhuis in Nederhemert want Jan ging daar biljarten en Liesbeth kwam daar ook af en toe met een vriendin.

Jan zei: "Ik zag haar en ik dacht: die sla ik aan de haak." En het gebeurde. Het werd een echtpaar.

Op hun huwelijksdag was het feest op afstand buiten op het binnenterrein van het (senioren)complex. Een Coffee-to-go werd er gehouden waar de kinderen en kleinkinderen bij aanwezig waren. Vele andere bewoners van de Sterakker kwamen het echtpaar op afstand feliciteren. Op 16 maart dit jaar hoopt Jan 65 jaar te worden en op 18 maart hoopt men feest te houden in de Regenboog in Genderen en het echtpaar hoopt dat alles dan weer open mag en de corona op zijn retour is.

Tenslotte wil het echtpaar nog wel kwijt dat ze het fantastisch vinden om in Nederhemert te wonen en dat ze hun plekje gevonden hebben in de Sterakker.

Dirk Brugmans

Lo en Leny van de Werken, 40 jaar getrouwd.

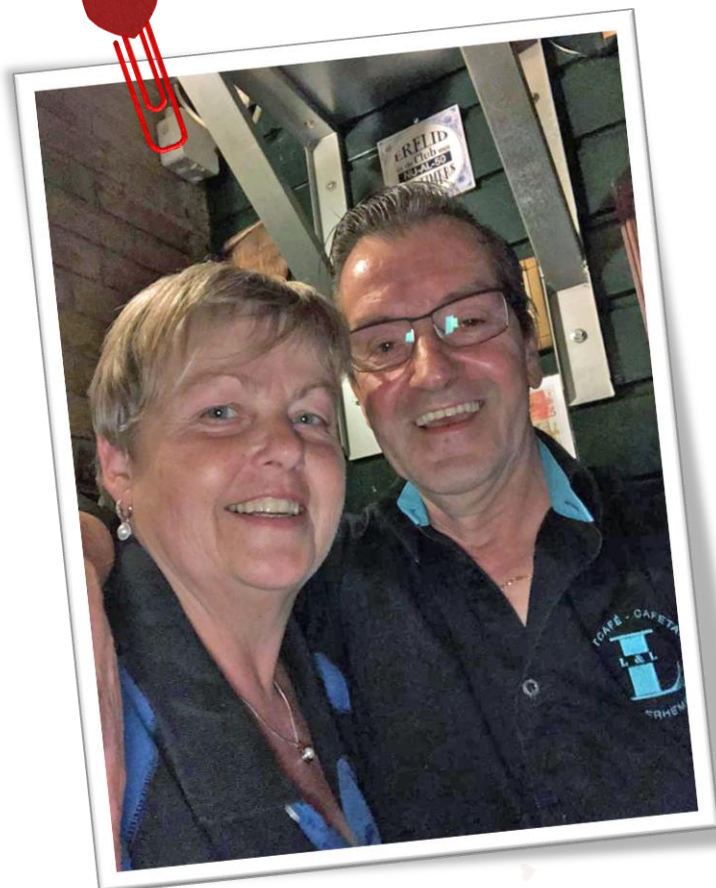
Deze keer ga ik op bezoek bij 2 echte Hèmertsen. Lo van de Werken (62 jaar) en Leny van de Werken (59 jaar) waren op 8 januari 40 jaar getrouwd. Ik moet zijn in de Tuinstraat. Zij runnen een eetcafé/cafetaria dat wel bekend is in ons dorp en daarbuiten. Via de achteringang kom ik bij hen in de woonkeuken terecht. Leny heeft de koffie al klaar en wij raken aan de praat. "Ja", zegt Lo, "dat klopt, twee echte Hèmertsen. We zijn hier geboren en getogen, zoals ze dat noemen."

Het echtpaar heeft twee kinderen, René, die in Nederhemert woont, en ook deel uitmaakt van de zaak L & L, en Angelique die woonachtig is in Heesch.

Het stel heeft vier kleinkinderen, waarbij vermeld moet worden dat het vijfde op komst is bij hun dochter.

40 jaar getrouwd

Het echtpaar trouwde in 1982 op het voormalig gemeentehuis van Kerkwijk. De ambtenaar van de burgerlijke stand benadrukte dat Lo moest zorgen voor brood op de plank. Hij was destijds als bakker werkzaam. En Leny moest zorgen dat de kassa bleef rinkelen. Zij werkte destijds in de supermarkt. Dat wist Lo nog wel te vertellen over de ambtenaar. Lo is een zoon van Ernst en Nel van de Werken. Leny is een dochter van Piet en Dien van Wijk. Ze gingen wonen in de Hofstraat, op nummer 32. In 1987 besloten Lo en Leny om zelfstandig te gaan werken. Ze gingen brood en banket bezorgen bij klanten. Ook reed Lo elke vrijdag naar de markt in Herkingen. In 1997 namen zij de cafetaria over en heropenden het café in 1999. De zaken gingen prima totdat corona uitbrak en het café gesloten werd voor onbepaalde tijd. Ook toen ik dit artikel maakte was het café op slot.

“Momenteel mogen de klanten alleen bestellen en afhalen. Daar worden wij moedeloos van”, zegt

Leny.

Toch is dat ook weer een geluk. Zo hebben zij alsnog een bron van inkomsten, al is dat fors minder.

“Wat de toekomst gaat brengen weten we niet, maar als de gezondheid het toestaat willen wij nog niet aan stoppen denken”, zegt Leny.

De hobby's van Lo, voordat hij zelfstandig werd, waren muziek (altsaxofoon bij de fanfare) en voetballen. Nu gaat hij, wanneer het kan, met een kleinzoon vaak mee om te supporteren. Leny heeft als hobby's lezen en de kleinkinderen, waarbij oppassen natuurlijk vanzelfsprekend is. Het mooie is dat Lo en Leny elkaar hebben leren kennen in het huidige pand, toen al een uitgaansgelegenheid, waar de liefde is ontstaan. Helaas, door corona, waren zij niet in de gelegenheid om feest te vieren voor hun 40-jarig huwelijk. Op kleine schaal werd dit gevierd dankzij hun kinderen en kleinkinderen. Als verrassing kwamen ze met een uitgebreid ontbijt op zaterdagmorgen, welke door hun kinderen was verzorgd. De volgende dag nog eens met z'n allen gegeten, inclusief Dien, de moeder van Leny.

Toen ik wegreed na mijn gesprek met dit echtpaar heb ik ervaren dat corona diepe sporen achtergelaten heeft bij vele ondernemers.

Dirk Brugmans

Ton en Nel van der Steenhoven 50 jaar getrouwd

Op een koude morgen in januari ga ik in ons dorp naar Molenstraat 18 want daar wonen Ton (76) en Nel (74) van der Steenhoven, die op 21 december vorig jaar 50 jaar getrouwd waren. Ton is geboren in Heusden, zoon van Hendrik en Net van der Steenhoven. Nel, een echte Hémertse, is een tweelingzus van Rina van Aalst. Nel en Rina werden geboren aan de Maasdijk j4 (is nu nr.98) en zijn dochters van Elias en Jenneke van Wijk. Het echtpaar heeft twee kinderen. Een zoon die in Vlijmen woont en een dochter die in Zeeuws-Vlaanderen woont, in het dorp Clinge, tegen de Belgische grens aan. In 1971 trouwden Ton en Nel in het toenmalige gemeentehuis van Kerkwijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand,

50 jaar getrouwd

H. Schrievers. Ton weet nog te vertellen dat het die dag bewolkt was en er lag een laagje sneeuw. Het echtpaar ging wonen in het ouderlijk huis van Ton in Heusden. Zijn ouders gingen aan de achterkant van de woning wonen en Ton en Nel aan de voorkant. Ton was jaren werkzaam in de levensmiddelenbranche en was ook 20 jaar werkzaam bij Desso tapijt in Waalwijk. Ton heeft ook 32 jaar lang uitvaarten mee verzorgd bij Brouwer in Den Bosch.

In 1983 werd Ton koster in de kerk bij de Hervormde gemeente van Heusden en dat heeft hij 36 jaar gedaan. Samen met zijn vrouw was hij ook 35 jaar beheerder van het verenigingsgebouw "De Open Hof" dat bij de kerk hoort. Ze deden wat dat betreft alles samen. Het echtpaar heeft veel gedaan voor de Hervormde Gemeente, want als er optredens waren in de kerk van koren was het altijd daarna koffiedrinken in "De Open Hof". Soms was het zo druk dat er in een avond tussen de 600 en 800 kopjes koffie geschonken moesten worden. Elk jaar in november maakte Ton, toen hij nog koster was, 1200 liter erwtensoep. Die werd verkocht door vrijwilligers en van de opbrengst werd iets gekocht voor de kerk. Ton was dan al vroeg bezig met soep maken en om 7 uur in de ochtend belde hij de plaatselijke predikant uit bed met de vraag of die even wilde komen helpen om de pan soep van het vuur mee te tillen!

Ton en Nel zijn in april 2020 in Nederhemert komen wonen. Er was een afscheid gepland in Heusden maar door de corona is daar nog niets van gekomen. Maar midden in de coronatijd vorig jaar verhuisde het echtpaar naar Nederhemert en ging aan de voorkant wonen in hetzelfde huis waar ook haar zuster Mar met haar man woont. Nel vertelde dat ze altijd tegen Ton heeft gezegd: "Als wij weggaan uit Heusden gaan wij in Nederhemert wonen."

"Wij werden in Heusden op handen gedragen. Het maakte niet uit of men protestant of katholiek was, iedereen was vriendelijk, want men wist dat wij veel voor de gemeenschap van Heusden bezig waren." Elk jaar op 4 november gaat Ton naar Heusden om namens de gemeente een krans te leggen bij het

monument bij het stadhuis. In de 2^e wereldoorlog kwamen 134 mensen om het leven in Heusden en die worden elk jaar herdacht. Ton fietst graag samen met zijn vrouw, bijvoorbeeld de Betuweroute. Ook kookt hij graag. Zijn vrouw hoeft nooit te koken, dat doet Ton altijd en met veel plezier.

Nel heeft 10 jaar na haar schooltijd bij Aalders in de huishouding gewerkt. Nel houdt van handwerken en dat doet ze nu ook. Maar toen Nel nog in Heusden woonde had ze geen hobby's. Ze had het te druk met "De Open Hof" om daar alles te regelen. Elke dag zie je Nel Nederhemert rond wandelen en dat is gezond.

In 2016 kregen Ton en Nel een Koninklijk onderscheiding er werden benoemd als lid in de Orde van Oranje-Nassau. Dat kregen ze

voor het vele vrijwilligerswerk

dat zij gedaan hebben in de hervormde gemeente van Heusden. Dat Ton en Nel een lintje zouden krijgen daar heeft de gemeenschap van Heusden voor gezorgd en ook dat de familie mocht komen om hierbij aanwezig te zijn. Niet alleen Ton kreeg een lintje maar Nel werd ook naar voren geroepen en kreeg ook door de burgemeester een lintje opgespeld wat een grote verrassing was voor haar. Vanuit de gemeente Zaltbommel kreeg het echtpaar nu een kopie van de trouwakte van 1971. "Er is niemand van de gemeente geweest, want wij hebben niet gereageerd, waren die dag bezet, wij waren met andere dingen bezig wat noodzakelijk was. Een feest is er door corona niet geweest maar de kinderen hebben op de gedenkdag 21 december gezorgd voor een koud en warm buffet hier thuis en het was gezellig samen met onze kinderen", vertelt Nel.

Het echtpaar, dat op dit moment nog goed gezond is, wilde nog wel kwijt dat ze het in Nederhemert goed naar hun zin hebben.

Dirk Brugmans

De wind steekt op, storm op komst is een veel gehoord weerbericht deze week. Stormen zoals we in drie eeuwen niet meegemaakt hebben als we de krant moeten geloven. We liggen in Merksem, vanuit Plochingen zijn we gearriveerd met een schip vol tarwe.

Gezellig met onverwachtse visite aan boord zijn we die woensdag aan het lossen. Het wordt spannend of ze ons schip helemaal leeg krijgen voordat het 22:00 uur is en ze stoppen met werken voor deze dag. 'Ik hoop toch echt dat het lukt, anders wordt het wel een heel gedoe met de luikens en deze wind' zegt Albert tegen mij. Het is 21:00 uur als er begonnen wordt aan de laatste hoop helemaal achter in het ruim. Het wordt een race tegen de klok, langzaam tikt de klok richting 22:00 uur... De hoop met tarwe wordt steeds kleiner, als het 22:00 uur is, ligt er nog een heel klein hoopje in. De lospijp is er nog steeds niet uit, als ik 10 minuten later in het ruim ga kijken zijn we leeg. Samen met de man veegt Albert de laatste restjes bij elkaar, de laatste puntjes voordat iedereen avond heeft. Ook voor ons is het dan avond, voordat we de haven uit kunnen varen moet er een ophaalbrug geopend worden. De bedieningstijden zijn van 6:00 uur tot 22:00 uur, morgenochtend kunnen we weer verder. De volgende ochtend is de wind nog verder aangewakkerd. Het is zichtbaar onrustiger op het water, via de marifoon horen we dat er verschillende schepen wachten tot de wind is gaan liggen. Wij vervolgen onze vaart naar Brussel om daar autowrakken te gaan laden, via de Antwerpse haven gaan we richting de Van Cauwelaertsluis

om zo de Schelde op te varen. In de sluis moeten we een uur wachten omdat het spertijd is. Onze logee is ondertussen ook wakker geworden en samen nuttigen we ons ontbijt. Uit de sluis is het schooltijd, 'Nu hoef ik lekker niet netjes te schrijven want dat lukt toch niet door de golven' zegt ze. Ze moet er zelf om lachen want mijn antwoord weet ze al wel... 2 kilometer voor de zeesluis van Wintam meldt een coaster dat die naar binnen wilt schutten. 'Jammer' zegt Albert, 'dat duurt altijd een stuk langer voordat die vastligt'. Het is een Nederlander, Harlingen staat erop. Ook wij melden ons voor de sluis, we krijgen een plaats naast de coaster aangewezen. 'Ik ga vast naar buiten, de touwen klaarleggen', zeg ik tegen Albert. Jas aan, zwemvest aan en een marifoon om, zodat we via de marifoon kunnen praten. Wanneer ik het eerste touw heb vastgezet hoor ik via mijn marifoon iets over staken. 'Wat zeg je?' vraag ik, 'Ze gaan staken, dus voorop ook een touw'. Als het schip goed vastligt, loop ik de stuurhut in. 'Wat gaan ze doen?' vraag ik, 'staken, een onverwachtste staking en

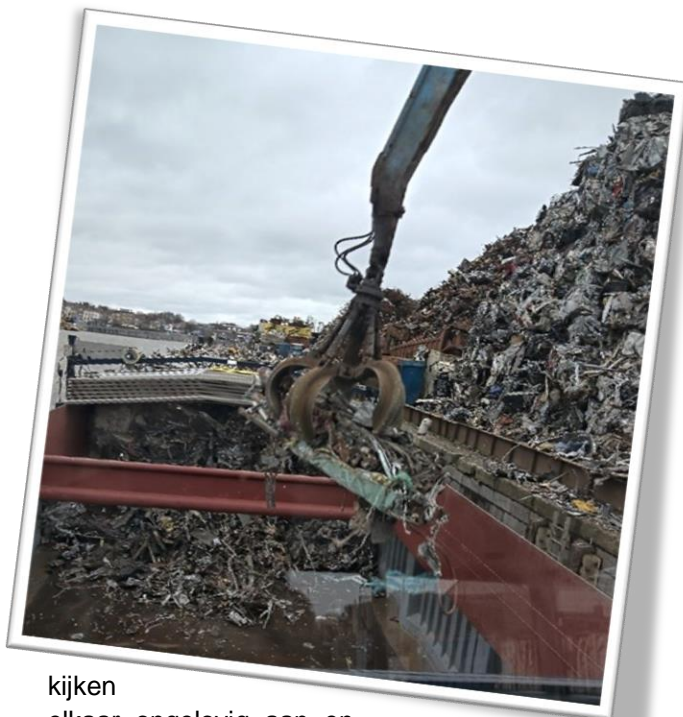

Binnenscheepvaart lam door spontane staking

Er is donderdag zo goed als geen binnenscheepvaart mogelijk in Vlaanderen, als gevolg van een spontane staking bij het personeel van De Vlaamse Waterweg. Dat kondigen de vakbonden aan en is bevestigd door het agentschap.

17/02/2022 om 11:49 Economie

niemand weet hoelang het gaat duren'. Via de marifoon is de kapitein van de coaster nog aan het praten met de sluismeester, 'Met windkracht 10 ben ik naar binnen gekomen vanaf zee en nu lig ik hier, het is niet normaal' hoor ik hem zeggen, de sluismeester zegt enkel dat ze het zelf ook liever niet hadden. Achter ons komen nog twee binnenvaartschepen de sluis in en de deuren gaan dicht. 'Nu zitten we echt opgesloten hé Appie' zegt onze logee. Daar heeft ze gelijk in want de sluis is omheind met een hoog hek, een smal stoepje geeft nog net de mogelijkheid om ons hondje Pip uit te laten. De tijd tikt weg, na de lunch horen we dat de vakbond in overleg gaat om 13:00 uur. 'Hopelijk weten ze dan iets, dan kunnen wij ook zeggen wanneer we op de laadplaats zijn' zegt Albert. 'Om 14:00 uur laden dat gaat niet meer lukken nee' antwoord ik hem. Op het internet staat een krantenartikel van een Belgisch dagblad "Binnenscheepvaart lam door spontane staking" Het personeel legt het werk neer in reactie op het chronische personeelstekort aldus de vakbond staat er beschreven. 'Nou, lekker dan. Wie weet hoelang dit nog gaat duren...' zeg ik. Als het aan de sluismeester gevraagd wordt of ze al iets weten van het overleg, antwoordt hij ontkennend. Het aantal wachtende schepen loopt op boven- en onder de sluis, bij het avondeten liggen er in totaal al 15 schepen te wachten. Jullie gijzelen die schepen die in de sluis liggen, hoor ik een schipper roepen tegen de sluismeester via de marifoon, 'Ze zijn er vrijwillig in gevangen' is zijn antwoord... Zo tikt de klok ook

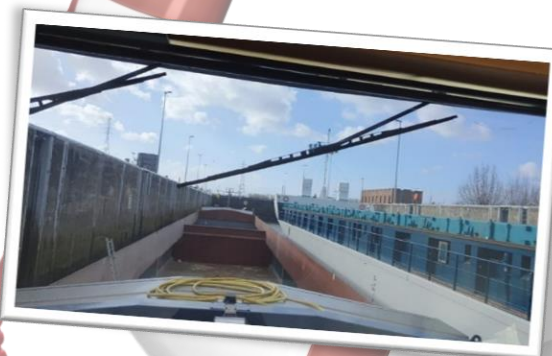

kijken
elkaar ongelovig aan en
rennen naar boven, heel langzaam gaat de
deur aan de bovenkant open. Pff, wat een
opluchting, eindelijk mogen we weer. Het is al laat
als we op de laadplaats aankomen, die ochtend
gaat om 6:00 uur het eerste autowrak het schip in.
Het is 16:00 uur als we vol zijn, we varen tot de
eerste brug maar deze mag niet omhoog omdat het
te hard waait. 'Weekend, we zetten de auto er
alvast maar af voor morgen'. 'Dat is misschien wel
het beste ja, we moeten al op tijd weg' zeg ik. Die
zaterdag gaan we op weg naar ons dorpje, de logee
thuisbrengen en naar de afspraak van de
verloskundige... want in D.V. juni hopen we, als
alles goed mag blijven gaan, een baby te
verwachten!

Jannie Bernouw – van Genderen

deze afwachtende dag naar het einde en net als we
met mijn broer aan het bellen zijn, horen we:
'Schippers, we gaan er terug aan beginnen hé'. We

Nieuw in de Molenstraat

Wat leuk dat wij ons op deze manier even voor kunnen stellen. Wij zijn Fabian Hurkmans (61) en Annemiek van Gennep (58) en wonen sinds 1 oktober 2021 aan de Molenstraat tegenover de firma Vos. We hebben hier na lang zoeken een heel mooi plekje gevonden. Het begon allemaal met een bericht van de schoondochter van Annemiek. Zij had op Facebook een heel mooi huis gezien in een dorp vlakbij Zaltbommel en zij stuurde het bericht aan ons door.

Wij waren gelijk heel enthousiast en zijn gaan chatten met Marloes, zij had het huis samen met Marco te koop staan.

Begin mei 2021 zijn wij vanuit Gouda in de auto gestapt en naar Nederhemert gaan rijden voor een bezichtiging. We kwamen de dijk afrijden, de Molenstraat in en hadden nog wat tijd over. Dus van de gelegenheid gebruik gemaakt om een eerste indruk van Nederhemert te krijgen. Dat voelde gelijk vertrouwd. Plantjes gekocht aan het begin van de Molenstraat en daarna het huis gaan bezichtigen en.... Wij waren de gelukkigen.

We wonen inmiddels 5 maanden in Nederhemert en wij voelen ons thuis in het dorp op ons stekje. We hebben het enorm getroffen met de burens om ons heen. We hebben gevonden wat we zochten: landelijk, rust en vriendelijke mensen om ons heen. Wat een verschil met de randstad.

Fabian heeft een eigen bedrijf in Harmelen en maakt software voor machinebesturingen en

Annemiek werkt bij de Rabobank. Door Corona mogen en kunnen we meer thuis werken en daar heeft het huis voldoende ruimte voor.

De meeste klussen in huis zijn gedaan en met het voorjaar in aantocht kunnen we in de tuin aan de slag. Daarbij worden we geholpen door Joep, de zoon van Fabian, die regelmatig bij ons een nachtje overblijft. Kim, de dochter van Fabian, komt af en

toe een keertje op bezoek vanuit Hamburg. De kinderen van Annemiek, Evelien en Sebastiaan, wonen allebei met hun partner in Utrecht.

Evelien crasht graag een weekendje bij ons in Hèmert (dat hebben we van de burens geleerd 😊) om even tot rust te komen en maakt meteen van de gelegenheid gebruik om, begeleid door haar moeder op de piano, te zingen.

Met het mooie weer in aantocht gaan we graag met de wandelschoenen aan of op de fiets door de Bommelerwaard. Annemiek voert het tempo op wanneer zij een rondje hard gaat lopen en dat doet ze regelmatig.

Hopelijk kan het sociale leven weer op gang komen na de Corona-tijd en gaan we Hèmert meemaken zoals het altijd geweest is. Wij kijken er naar uit.

Groetjes,
Fabian & Annemiek

20 vragen aan:

Corine van Ooyen

20 vragen aan...

1. Naam;
- Corine van Ooijen
2. Adres;
- Tuinstraat 7
3. Geboorteplaats en datum;
- Op 28 December 1988 ben ik geboren in Nederhemert
4. Beroep/opleiding en waarom doe je dit;
- Ik werk al vanaf mijn 17e op een bloemenkwekerij in Poederrijen. Van kinds af aan hielp ik mijn vader al op zijn kwekerij, dus jong geleerd is oud gedaan
5. Relatie;
- Prins op het witte paard is nog niet langs gekomen
6. Hobby's;
- Schaatsen en skeelers
7. Lievelingsmuziek;
- Alles wat op de radio voorbij komt
8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie;
- Ik ben niet zo van het lezen of een bepaalde serie
9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan;
- Ik sport heel de dag al op mijn werk. ;-)
10. Lielingseten;
- Heerlijke Hollandse kost bijvoorbeeld bloemkool met aardappelen en een lekker stukje vlees
11. Waar ben je trots op in je leven;
- Dat ik zelf een aantal jaar geleden een eigen huisje heb kunnen kopen in Nederhemert
12. Mooiste/leukste vakantieplek;
- Dominicaanse Republiek. Prachtig land!
13. Heb je ergens spijt van;
- Nee spijt heb ik niet maar er zijn altijd wel dingen die je soms anders had willen doen
14. Wie bewonder je het meest en waarom;
- Mijn ouders bewonder ik het meest op de manier waarop ik ben opgevoed. Ze hebben me altijd geleerd, 'doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg'
15. Leukste jeugdherinnering;
- Leuke tijd gehad, stiekem Hemert rond met de scooter
16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten;
- Ireen Wüst de meest succesvolle schaatsster
17. Waar voel je je het meest bij betrokken;
- Familie en vrienden
18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn;
- Zoals velen al vermeld hebben, betaalbare woningen voor de starters, grotere speelplaatsen voor de jeugd
19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert;
- Gezellig dorpje met een ruim aanbod aan winkels en het gevoel van saamhorigheid onder elkaar
20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen;
- Mijn buurman Dirk Oomen

Bronzen beeld van de Freule

Lang geleden woonde in het Sterrenbos te Nederhemert-Noord mevrouw Christine G.E.A. barones van Wassenaer, geboren in 1900. Velen kenden haar als De Freule, de zus van de baron die in het kasteel op Zuid woonde. Zij overleed op 15 oktober 1987. Enkele maanden daarvoor was een bronzen beeld van haar gereed gekomen. De maker van het beeld is Károly Mészáros. Zijn dochter Elisabeth heeft dat beeld eind vorig jaar (19-12-2021) overhandigd aan een van de tantezeggers van De Freule, namelijk Jeroen van Wassenaer. Goed beschouwd is de barones die woonde in Noord, een oudtante van Jeroen. De overdracht van het beeld ging gepaard met een mooie ceremonie. De zoon van de kunstenaar (Alexander Ermatinger) hield destijds een toespraak welke we hier in verkorte versie weergeven.

Oma

“Net als Jeroen mocht ook ik tante Tine zeggen ondanks dat wij geen bloedverwanten zijn. Het tante zeggen kwam voort uit de langdurige en diepgaande vriendschap tussen tante Tine en mijn oma (jonkvrouw Adrienne van Nispen) welke relatie voortgezet werd door mijn moeder. Oma en tante Tine, allebei de titel dragend van Freule, woonden in hun kleutertijd relatief dichtbij elkaar; oma in Kesteren en tante in Bennekom.

Jonkvrouw Adrienne van Nispen was dus mijn oma. Zij werd geboren in 1899 en was daarmee een jaar ouder dan tante Tine. Jaren later vonden ze elkaar weer terug en dat had alles te maken met de dreiging van de Tweede Wereldoorlog.

In 1926 trouwde oma met de Zwitserse componist Erhart Ermatinger. Het echtpaar vestigde zich in Berlijn, waar opa gestudeerd had en werkzaam was. In 1928 werd mijn moeder, Valentine geboren. Het jonge gezin voelde zich niet meer prettig door de onstuitbare opkomst van het nationaalsocialisme en besloot naar het buitenland uit te wijken. Gekozen werd voor Arnhem, alwaar in december 1931 een tweeling werd geboren, Emil en Verena geheten. Arnhem werd daarna verruild voor het veilig geachte Nederhemert. De vriendinnetjes van lang geleden woonden plotseling weer dichtbij elkaar; het gezin van oma vond een veilig heenkomen in het Sterrenbos.”

Tante Tine

De toespraak gaat verder met: “Het kasteel Nederhemert plus het bijbehorende Sterrenbos waren via de moeder van tante Tine in het bezit gekomen van de familie van Wassenaer (*). Haar moeder overleed in 1920 en negen jaar later erfde tante Tine het Sterrenbos. Weer drie jaar later (april 1932) trouwde zij met Jan Roseboom, haar voormalige rentmeester. Het kersverse echtpaar betrok direct boerderij De Ster in het Sterrenbos, welke ze hadden laten bouwen. Pal tegenover deze royale woonstee stond een huis, oorspronkelijk bestemd voor de houtvester van het Sterrenbos. Daar vestigde zich het gezin Ermatinger, mijn grootouders dus. De komende twee jaar zou mijn grootouderlijke familie daar wonen tot de verhuizing naar Zwitserland in 1934. Daar was mijn opa eerst werkzaam als componist en werd hij later docent muziektheorie aan het conservatorium te Zürich.

"De Ster", het huis van de freule in het Sterrenbos

Mijn moeder vond het als jong meisje een heerlijke tijd in Nederhemert. De natuur, de dieren, een huishoudster die haar zeer dierbaar was (haar naam is mij ontschoten) en natuurlijk tante Tine en oom Jan. Die vriendschap met de familie Van Wassenaer is tot op de dag van vandaag blijven bestaan. Ook mijn moeders broer en zus en hun gezinnen onderhielden met het echtpaar Roseboom-van Wassenaer een hartelijk contact."

(*) De moeder van De Freule was Jonkvrouwe Anne-Maurice van Kretschmar, vernoemd naar Anne Maurits van Nagell. Het Sterrenbos heette vroeger het Mauritsbos. Dochter Seyna van Jeroen van Wassenaer draagt onder meer de naam Anne Maurice.

Jaren later

'In de jaren 1970 en 1980 waren mijn zus en ik, samen met onze ouders, geregeld te gast op de Ster in het Sterrenbos. Dat was altijd een fijn uitje voor ons, naar de boerderij van oom Jan. De stallen waren dan wel leeg maar dat maakte het misschien juist nog meer bijzonder. Er stond een oude trekker en wat konden we ons mooi verstoppen, spelen en (ver)dwalen in en om de boerderij. Het groene gras, de bonte bloemenpracht (in mijn herinnering zijn we er alleen 's zomers geweest) droegen in belangrijke mate bij aan een vredige en uitnodigende sfeer, een plek waar het goed toeven is zeg maar. Uiteraard is er weleens een bezoek aan 't Eiland gebracht, alwaar toen nog de ruïne van het kasteel Nederhemert zich bevond, griezelig en fascinerend.

Beeld

Het beeld dat mijn vader (Károly Mészáros) van tante Tine maakte, kent inmiddels zijn eigen historie. Kort na het overlijden van tante, eind 1987, werd het in een prieeltje voor de Ster geplaatst. Dit gebeurde op verzoek van de Maatschappij van Welstand, de vereniging welke door tante Tine tot erfgenaam benoemd was van het Sterrenbos. Een paar jaar later werd het beeld echter gevandaliseerd en belandde het in een greppel; de bedoeling was dat het herplaatst zou worden op een nader te bepalen locatie doch dat gebeurde niet. Het plan verdween in de ijskast terwijl de sokkel met opschrift een ander plekje in het Sterrenbos kreeg.

Verrassing

Maart 2018 verhuisde mijn vader naar een verpleeghuis. Zijn eigen woning stond nu leeg, mijn moeder was reeds in 2012 gestorven. Mijn zus en ik stonden voor de moeilijke taak om een goed gevuld rijtjeshuis leeg te halen en dan kom je 'dingen' tegen. Zo ook het beeld van tante Tine, dat al jaren in ons ouderlijk huis op de vensterbank stond. Mijn zus kreeg het idee om het beeld aan de familie van Wassenaer te schenken en ging speuren op internet. Via via kwam ik in contact met de Maatschappij van Welstand en na enig onderzoek van beide kanten kwamen we tot de verrassende ontdekking dat er twee beelden van De Freule bestaan. Eén exemplaar stond dus bij ons thuis op de vensterbank en het tweede bronzen hoofd van tante Tine is in het bezit van de Maatschappij van Welstand. Het heeft enige tijd in een loods bij waardsman Aart van Arkel gelegen. Hoe is het mogelijk? Het meest waarschijnlijke scenario is dat mijn vader na de overdracht aan tante Tine het beeld nog een tweede keer heeft laten afgieten op wens van mijn moeder.

Tot slot

Onze vader overleed in februari 2020. Wij zijn zeer verheugd vandaag het bronzen beeld van tante Tine te kunnen overhandigen aan haar familie in de persoon van haar achterneef Jeroen baron van Wassenaer, met wie tante een speciale band onderhield en die haar bronzen beeltenis een speciale plek zal bezorgen.

Foto: Overdracht van het borstbeeld.
V.l.n.r.: Elisabeth, haar broer Alexander, Jeroen van Wassenaer

In gesprek met Jeroen

Na afloop van de ceremonie sprak De Dorpskrant met Jeroen van Wassenaer. In een open gesprek vertelt hij over de relatie met zijn oudtante.

“Mijn opa, baron Jaap van Wassenaer, was de broer van tante Tine, bij menigeen beter bekend als de Freule die in het Sterrenbos woonde. Zij hebben als broer en zus op het kasteel gewoond. Op enig moment wordt opa (wij noemden hem Nonno) verliefd op een Italiaanse schone (wij noemden haar Nenne). Het kwam uiteindelijk tot een huwelijk en dat leidde tot enige wrijving in de familie want een protestante jongen met een katholiek meisje..... Het klikte niet tussen de twee schoonzussen, tussen Nenne en tante Tine. Er ontstond een relationele afstand tussen hen en dat heeft uiteindelijk geleid tot een breuk tussen broer en zus. Tante Tine trouwde met oom Jan Roseboom en deze Jan werd door de Eilandse tak van mijn familie alom gerespecteerd en gewaardeerd. Voor ons als kinderen had het iets vreemds en onwerkelijks, een tante die heel dichtbij woonde en tegelijkertijd ook heel veraf was. Na mijn studie ben ik in Den Bosch als advocaat aan de slag gegaan. In die periode zocht ik contact met tante Tine; oom Jan was toen al overleden. Die stap om tot elkaar te komen, pakte heel goed uit ondanks

alle schroom en aanvankelijke argwaan. Onze ontmoeting groeide uit tot een hartelijk en hecht contact. Ik wilde (en dat streef ik nog steeds na) heel graag de tegenstellingen overbruggen, de eenheid herstellen en mijn mooiste ‘overwinning’ was haar heel ontspannen aanwezigheid op de begrafenis van haar broer en mijn grootvader Nonno. Later heeft zij vol overtuiging de wens uitgesproken om te komen tot herstel van de eenheid. We hebben samen veel gelachen en aan de hand van haar foto’s uit het verleden oude verhalen opgehaald. Ik bewaar goede herinneringen aan die glunderende oogjes en kan dan een glimlach niet onderdrukken. Dit borstbeeld van mijn oudtante zal die glimlach blijven oproepen.”

Waar blijft het beeld?

Nu Jeroen van Wassenaer het beeld van zijn oudtante in dankbaarheid heeft aanvaard, rijst de vraag: wat gaat er met het beeld/beelden gebeuren? Het ene beeld staat inmiddels in de tuin van Jeroen van Wassenaer te Amsterdam.

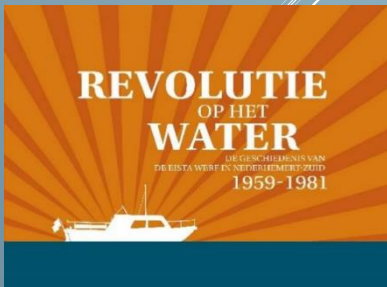
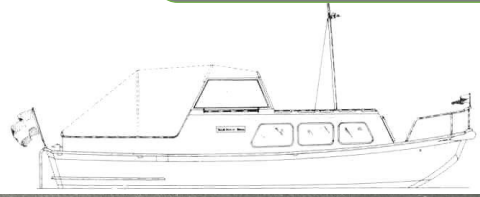
Het tweede beeld, zo meldt de contactpersoon van de Maatschappij van Welstand, de heer Erik Vinke, ligt op dit moment bij de bewoners van De Ster in het Sterrebos. De sokkel is bij hen in de tuin geplaatst en binnenkort zal ook het borstbeeld weer terug op de sokkel worden geplaatst. Tante Tine is dan weer terug waar ze zich thuis voelde.”

Henk Poelakker

Eiland Staal - EISTA -

Boek over de EISTA

In de jaren '60 en '70 van de vorige eeuw is er op 't Eiland een heuse scheepswerf gesitueerd. Eiland Staal, kortweg EISTA, bouwt o.a. Neerlands beroemdste motorboot De Doerak. Op het hoogtepunt van haar bestaan staan er 130 mensen op de loonlijst. In 1981 valt het doek voor het bedrijf. Over de opkomst, de bloei en de teloorgang verschijnt rondom Pasen een prachtig lees- en kijkboek: *Revolutie op het water 1959-1981*.

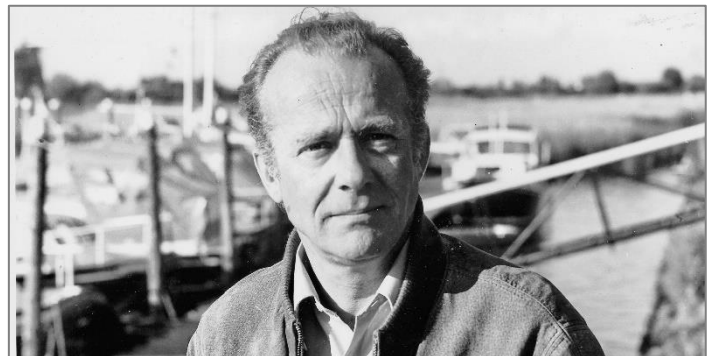
Noteer alvast:

Paaszaterdag (16 april) wordt het boek gepresenteerd. Oud-medewerkers en hun familie maar ook Eilandbewoners van toen en nu of inwoners van Noord zijn van harte welkom.

Aanmelden kan via eistaboek@gmail.com. Het boek is te koop voor 35 euro. De presentatie zal de sfeer van een reünie benaderen en vindt plaats in de Speeltuin op 't Eiland.

Luchtfoto van de Eista, de beroemdste boot van de Eista was de "Doerak".

Een hier nog jonge baron M.E.L. van Wassenaer wist de EISTA tot grote hoogte te brengen.

Fam. Van den Oever

In Hèmert wonen verschillende Van den Oevers, al zijn die wel dun gezaaid. Allereerst de kinderen van Jan van den Oever die is opgegroeid aan De Rietschoof als zoon van Hannes van Jekskes. 'Jekske' is een verbastering van de naam 'Jenneke', de moeder van Hannes. En daarnaast hebben we in ons dorp Johan van den Oever van de woninginrichting. Die lijken geen familie van elkaar, maar zij zijn dat wel! Hun gemeenschappelijke voorvader is ene Gijsbert van den Oever, in het jaar 1729 geboren in Gameren. De oudst bekende Van den Oever is Willem Ariensz van den Oever, in het jaar 1520 ook in Gameren geboren. Dus alle Van den Oevers stammen uit Gameren.

Tot de oudere generatie van de Hèmertse Van den Oevers behoren naast de bovengenoemde Hannes ook diens broers Wim en Cornelis (in de volksmond Knelis). Wim en Knelis werkten met mijn vader bij Jan Roseboom in het Sterrebos. Zij hadden ook nog een zus Adriana in Zuilichem. Wim heeft in het Sterrebos gewerkt tot zijn pensioen en Knelis nam daarvoor al ontslag om thuis zakken te gaan stoppen voor Ot Bouman, die een fouragehandel had in Andel.

Knelis was een bekende gezelschapsman, die al vrij vroeg tot bekering is gekomen. Dat kon je aan hem merken als hij vrijmoedigheid kreeg om een stichtelijk woord te spreken onder het werk.

Ik heb hem ooit tijdens het appels plukken - terwijl hij stond op de ladder - horen spreken over de vijf broden en de twee vissen: het bekende vermenigvuldigingswonder van Jezus. Rond nieuwjaarsdag ontving de familie Roseboom zijn werknemers aan huis op een bijeenkomst die door Knelis dan met gebed werd afgesloten. Hij kondigde dat dan aan met de woorden: 'We zullen proberen de handen samen te vatten'.

De overgrootvader van Knelis - Peter van den Oever - was watermolenaar op de vroegere

watermolen aan De Rietschoof. Deze molen is indertijd vervangen door het stoomgemaal Dijkgraaf Thooft. En dat is op zijn beurt weer vervangen door het huidige elektrische gemaal. Ik herinner mij uit mijn mulo-tijd dat wij op een zaterdagmorgen uit school langs het oude gemaal naar huis fietsten. De sloop ervan was in volle gang. Juist toen wij langskwamen, waren militairen bezig om explosieven te plaatsen. Iemand drukte op een hendel op een kastje en met een geweldige dreun werd een deel van het gemaal opgeblazen.

De vader van Hannes, Wim en Knelis was stoker, waarschijnlijk op het oude stoomgemaal. Hun opa - ook een Knelis - was visser.

Van de Gamerse Van den Oevers weet ik niet zoveel te vertellen. Ene Roelof van den Oever, geb. in 1838, staat te boek als schipper en landbouwer. Zijn zoon Dirk was arbeider en diens zoon Roelof kennen we als handelaar in manufacturen. Zijn zoons hebben het bedrijf voortgezet en uitgebreid tot wat het nu is. Volgens de website heet het bedrijf tegenwoordig 'Van den Oever Lekker Wonen'.

Fam. Bracht

De familie Bracht heeft Duitse wortels. De oudst bekende Bragt was Johann Conrad Bragt, geb. in het jaar 1662 te Goddels-heim in de Duitse deelstaat Hessen. Ook in Bruchem en Kerkwijk bevinden zich Bragten (met een g dus). Die zijn verwant met de Hèmertse Brachten die om een of andere duistere reden hun achternaam hebben gewijzigd in Bracht met een ch. Het kan ook best zijn dat dit is gebeurd door een verschrijving door de een of andere ambtenaar. Dat gebeurde vroeger wel vaker.

De uit mijn jeugd meest bekende Bracht was Rien, de koster van de hervormde kerk. Hij was getrouwd met Lourien van Wijk. Hun kinderen zijn: Janus, Piet, Sim, Rien (jong overleden), Marie en Hannes. Vlak voor Hannes heeft nog een jongetje Johannes 11 maanden geleefd. De kleinkinderen van Rien en Lourien wonen voor een deel in Hèmert.

Rien was dus koster van de kerk en vroeger aanzegger als er iemand in het dorp was overleden. Hij ging dan in een stemmig zwart pak en met een hoge zwarte zijden hoed op van huis tot huis zijn boodschap brengen. Hij sprak dan heel plechtig met

zijn hoed in de hand. Tegenwoordig worden in het dorp nog steeds de bekende kaartjes met de zwarte rand rondgebracht als iemand is overleden.

Rien was als koster nogal streng in de tijd dat de zitplaatsen werden verhuurd. Mijn ouders hadden een plekje tegen de muur in de bank waarin Rien ook zat, vooraan aan het deurtje. Adriaan van Ooijen ging altijd bij mij zitten, tegen de regels in. 'Hé Van Ooijen, daar meugde gij nie zitte', vermaande hij dan mijn vriend. Ik zei dan dat ome Bart van Heemskerk daar ook een plek had, maar vrijwel nooit naar de kerk kwam wegens het vorderen van zijn leeftijd.

Verder zat er Henk Smits - de bakker - die ook maar zelden kwam. Rien bromde dan maar wat en zal gedacht hebben dat de jeugd niet op zijn mondje was gevallen. Rien was een man van de klok: letterlijk en figuurlijk. Als iemand hem maande om de kerkklok te gaan luiden zei Rien: 'Gij het gin raodiotijd'. Rien zette zijn horloge stipt gelijk met de radio.

Dat was in de tijd dat juffrouw Knoop er nog was als leidster. De jeugd mocht van Rien niet de galerij op als het beneden nog niet vol was. Als het daar dan wel vol was, mochten we van Rien naar boven.

Een zenuwslopende dienst was voor Rien soms de kerstfeestviering van de zondagsschool op de avond van de Tweede Kerstdag.

Dan stormde de hele bende de trap op, zo enthousiast dat ze elkaar op de trap klem liepen en de galerij bestormden tot schrik van Leen Groeneveld die dan het orgel bespeelde.

Janus en Hannes waren actief in het verenigingsleven. Sim nam op zijn manier zijn plek in het dorp in. Over Marie heb ik in eerdere afleveringen al het een en ander geschreven. Zoals bekend was haar man Gerrit Verheij zijn schoonvader Rien als koster opgevolgd. Marie hield met haar schoonzus Herma - de vrouw van Hannes die haar daarbij vaak hielp - de kerk schoon en zette de klok aan bij een sterfgeval of begrafenis, want Gerrit werkte overdag bij 'den Hobo' als opperman. Zo had ook Marie haar taak en die vervulde ze met verve!

Jan van Wijk

Hèmerts dialect

Code Rood

Wenne weind war! Des lang geleeje dè ut zo hard waaide. Tegenwoordig hebbe al die sturmen unne noam. Des op zich wel hendig, alleen ze lustere nie echt. Ik war der wel un bietje kloar meej na un poar daage, dus toen zei ik noar buite gelope en riep ik noar dieje leste Franklin; Schei er nou is meej uit! Mer hij ging gewoon dur. Terwijl de schutting flink stond te klappere. Op zich viel ut kwa schaaï wel meej en ik hoop mèr dè bij de rest in Hèmert ok zo was. Waant der zijn flinke bomen en takke noar beneje gekommen en aander dingen goan vliege.

Deze keer ga ik een stukje verder terug in de geschiedenis van Nederhemert, het rampjaar 1672. In het geschiedenisboek van de kinderen staat daar het een en ander over. In het boekje Venster op Nederhemert staat op bladzijde 68 het volgende: *Toen kwam het eerste stadhouderloze tijdperk van 1650 tot 1672. In 1650 en in 1663 braken de dijken door in de Bommelerwaard en Nederhemert.* Dus na de 80-jarige oorlog was er nog ellende alom. Maar er zou nog meer komen.

Er wordt de laatste tijd veel geschreven over de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Dat zijn de grote gemetselde forten rond Amsterdam, Utrecht en Gorinchem. Je kunt ze bezoeken en er zijn fietstochten van het ene naar het andere fort. Maar er was ook een **Oude Hollandse Waterlinie**. De bedoeling van deze waterlinie was om een ring van water om Holland te maken. In die ring moesten dijken doorgestoken worden, zodat de weilanden blank kwamen te staan. De troepen van de vijand konden dan niet meer zien waar wegen liepen en waar de rivieren begonnen. Ze konden dan niet met hun paarden en kanonnen verder en moesten achter de waterlinie blijven. Dit was in de 17^e eeuw. De 80-jarige oorlog was net achter de rug, maar nu was het Frankrijk met de Zonnekoning Lodewijk de XIV die ons land bedreigde. De regering in Den Haag kon niet heel Nederland beschermen. Daarom was de (oude) Hollandse Waterlinie bedacht. Het meest zuidelijke deel was Heusden. Heusden hoorde toen nog bij Holland, er waren Hollandse soldaten gelegerd en de Gouverneur werd door Holland aangesteld. Omdat Nederhemert tegenover Heusden aan de Maas lag, maakte Nederhemert ook deel uit van de Waterlinie. Daarbij waren twee punten van belang: het kasteel en de oude schans.

Prins Maurits had al in 1590 tijdens de 80-jarige oorlog bij het kasteel een betere verdediging aangelegd. Rond het kasteel kwam een aarden wal met vier punten. Het leek een beetje op de bastions bij Heusden. De gracht werd uitgediept en er kwam een tweede gracht om heen. Bij de brug over de gracht kwam een poortgebouw en op het binnenplein van het kasteel kwamen eenvoudige barakken voor de soldaten. Dit alles werd door de Staten van Holland beslist en betaald, de heer van Hèmert had er niets over te vertellen, ook al was het op het terrein van zijn kasteel. In diezelfde tijd (1580) was door de Spanjaarden

een schans aangelegd bij de Moffendijk, de verbinding tussen Bern en Nederhemert. De officiële naam is *redoute*, alle onderdelen van de fortificatiën hebben Franse namen. Maar wij noemen het 'de schans' en we kennen hem allemaal. Het is de rechthoek achter de Speeltuin, je kunt eromheen lopen en ook er dwars doorheen. In 1660 werd ook nog eens een 'linie van communicatie' - oftewel een verbindingsdijk - aangelegd tussen de schans en het kasteel. Achter die linie konden soldaten dekking zoeken, terwijl ze van het kasteel naar de schans gingen. Waarschijnlijk verbleven de soldaten op het kasteelterrein en werden de paarden op de schans gezet, waar ze konden grazen.

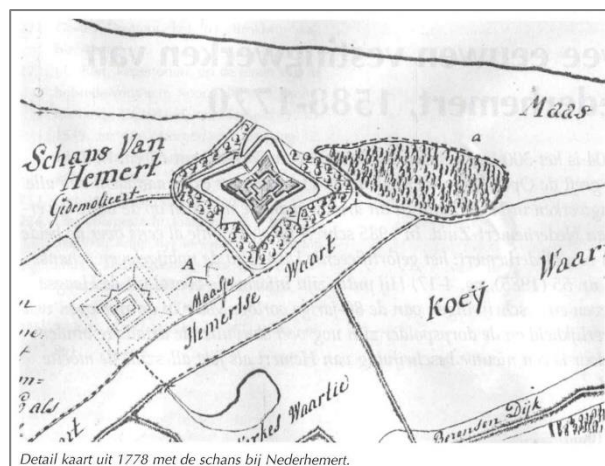
Bij hoog water staat de oude gracht ook nu nog vol water. Vroeger was er een verbinding met de Maas om een goede watertoevoer te hebben. In de 16^e eeuw was de 'oude' Maas tussen Bern en Nederhemert nog niet helemaal dichtgeslibd. Het was daar bij hoog water drassig en moeilijk begaanbaar. Met al dat water en drassig gebied was Nederhemert voor de regering in Den Haag een heel mooi onderdeel van de Hollandse Waterlinie. Maar je begrijpt ook wel wat er dan gebeurde. Als de hoge waterstand werd geholpen door het stilzetten van de molens, die tot taak hadden om de polders droog te malen, dan kwam inderdaad het land onder water. De vijandelijke legers konden niet over die watermassa heen. Maar de mensen in Nederhemert konden ook hun vee niet weiden en geen gewassen van het land halen. In 1672 vielen de Fransen werkelijk Nederland binnen. Ze konden niet voorbij de waterlinie, maar bleven in de Bommelerwaard. Het was een echt **rampjaar**. De landerijen stonden onder water, die konden niet gebruikt worden. En als de mensen nog voorraden hadden van het vorige jaar, werden die gestolen door de soldaten, die zelf voor hun eigen eten moesten 'zorgen'.

De oude schans (*redoute*) heeft dus wel degelijk dienstgedaan, maar de mensen van Nederhemert zijn er niet beter van geworden. In de loop van de 18^e eeuw was het land rond de Moffendijk hoger geworden (door kleiafzetting bij overstromingen.) Het kwam niet meer blank te staan bij hoog water en ook het kasteel van Nederhemert voldeed niet meer aan de nieuwe oorlogvoering. Daarom kwam

de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Heusden en Nederhemert vielen daar voortaan buiten. De 'linie van communicatie' heeft nog lang bestaan. Oude mensen in Nederhemert weten nog dat er een pad lag tussen de schans en het kasteel. En als je goed kijkt, kun je nog de verhoogde aanzetten zien van die verbindingsweg. (een leuke opdracht bij een puzzeltocht!)

Trees Blom 2022

Zwerfvuil opruimen in de buitengebieden.

Dorpsraad Nederhemert gaat weer samen met u zwerfvuil opruimen in de buitengebieden van Nederhemert-Noord.

Op zaterdagmorgen 23 april a.s. is het zo ver, als vrijwilliger kunt u zich opgeven om mee te helpen van 9.30 uur tot ongeveer 12.00 uur.

Opgeven bij Dirk Brugmans per mail: dbrugmans@live.nl of mobiel: 06-22838436

Zakken voor vuil, knijpers, handschoenen, hesjes, alles wordt beschikbaar gesteld door de gemeente Zaltbommel.

Wij komen om 9.00 uur bij elkaar bij Kiki Kossmann aan de Maasdijk 12 a en drinken dan vooraf een bakje koffie/thee of wat fris en dan krijgt u gelijk uitleg waar u ingedeeld bent om samen met anderen het zwerfvuil op te ruimen.

De volle zakken kunnen aan de kant van de weg blijven staan want die worden opgehaald door Arie Verheij van de Dorpsraad.

Er zullen ook foto's genomen worden tijdens de opruimactie voor de krant en ook voor andere doeleinden. Mocht u daar bezwaar tegen hebben, geef dat vooraf even door aan Dirk Brugmans.

Rond 12.00 uur stoppen wij met de actie en worden de vrijwilligers allemaal verwacht onder in de "hooiberg" bij Kiki Kossmann Maasdijk 12 a voor een hapje en een drankje.

Wij hopen op vele vrijwilligers, maar vergeet niet om u tijdig aan te melden. Voor meer informatie: Dirk Brugmans 06-22838436.

Stichting Dorpsplatform "Dorpsraad Nederhemert"
Molenstraat 69, 5317 JE Nederhemert - info@dorpsraadnederhemert.nl
K.v.K. 55318169 - IBAN: NL97RBRB0917853318

Diepvriesgebouwtje

Als kind kon je 60 tot 50 jaar geleden zomaar door je moeder of buurvrouw gevraagd worden, 'wil je even een pakje boontjes en speklappen uit de diepvries gaan halen'. Je kreeg dan een paar sleutels in de hand gedrukt en vertrok op je fiets naar het diepvriesgebouwtje een paar straten verder. Als je daar in die grote la de boontjes en karbonades gevonden kreeg, was je na een halfuurtje weer terug met 'de bestelling'. De diepvrieskluis, hoe ontstond die en waar is hij gebleven?

Vries tarieven

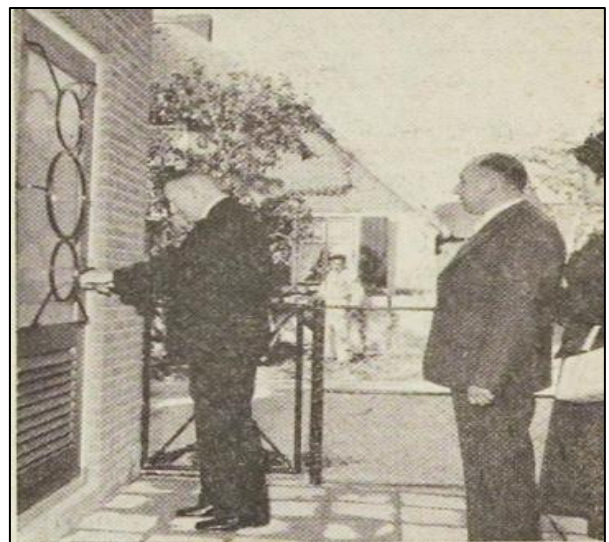
Half varken fl. 1,-
Heel varken fl. 1,75
Vierdeel (kwart) rund fl. 1,25
Heel rund fl. 5,- (€ 2,25)

Over het platteland van Nederland rolde rond de jaren zestig van de vorige eeuw een ware diepvriesgolf. Overal werden verenigingen opgericht met als doel een diepvrieskluis in te richten waar de leden hun vlees, groenten en fruit konden invriezen. Die diepvriesgolf bereikte ook Nederhemert, waar men de voordelen van het invriezen van vlees wel in zag omdat er nog veel aan huis werd geslacht. En tijdens een vergadering in de Naaischool op 11 mei 1959 wordt de Coöperatieve Diepvriesvereniging Nederhemert opgericht. Het bestuur wordt gevormd door: Mevr. Roseboom-van Wassenaar en de heren Groeneveld en J.P. Vos Jzn. Al op 19 juni 1959 is de bouwvergunning aangevraagd. Waarna er aan de Tuinstraat 27 een diepvrieshuisje verrees dat op 6 oktober 1959 door burgemeester van Veeren officieel werd geopend. In het diepvrieshuisje was een kluis geplaatst die bestond uit een carrousel (soort draaimolen) met zes lagen van laden die om een verticale as draaide. De temperatuur in de kluis werd op ongeveer min 19 graden gehouden. Elk lid kreeg één of meerdere laden in gebruik waarin men vlees, groenten of fruit kon invriezen en opbergen. Hij kreeg ook een sleutel van het gebouw en een sleutel met het nummer van de la. Na het openen van de kluisdeur kon men met zijn sleutel de la

Na binnenkomst in het gebouw toetste men het nummer van de la in en de molen draaide tot de betreffende la bij de deur van de kluis was

openen om zijn etenswaren erin te plaatsen of eruit halen. Meestal kwamen leden meerdere keren per week in de diepvrieskluis. Door de hoge kosten van onderhoud en reparatie en de opkomst van de diepvrieskist is de diepvrieskluis een tiental jaren later buitenwerking gesteld. De coöperatieve vereniging werd geliquideerd en het diepvriesgebouw kwam in bezit van A. Groeneveld die er eind 1976 een schoenenwinkel in opende. In 1979 was het gebouw nog aanwezig naast zijn dan nieuwgebouwde winkel en woning. Later ging het echter op in nieuwe uitbreidingen waarin van 1999 tot 2021 warenhuis 't Kloske was gevestigd.

Arie de Koning

Opening door burgemeester van Veeren, voorzitter Groeneveld kijkt belangstellend toe

Diepvriesladen in de carrousel

Grenspaal

Op de Wellseindsedijk tussen Nederhemert en Wellseind staat al vanaf 1779 een hardstenen grenspaal die door de heer van Nederhemert en de heer van Ammerzoden, Well en Wordragen geplaatst is om de grens tussen hun heerlijkheden te markeren.

Nadat de heren het besluit tot plaatsing genomen hadden, gingen hun rentmeesters aan de slag en bestelden in Den Haag een lange paal waarin een door hun opgegeven tekst moest worden gebeiteld. Als de paal in Nederhemert is gearriveerd wordt hij, door een drijvende bok uit Heusden, vanaf het schip op een laag wagentje geplaatst wat door paarden de dijk wordt opgetrokken naar de grens tussen Nederhemert en Wellseind.

De volgende dag, 26 maart 1779, richt men, in aanwezigheid van schout en buurmeester, de grenspaal op en plaatste deze stevig in het dijklichaam. De buitengewoon lange grenspaal – die daarom ook zeer kwetsbaar zou blijken – torende ongeveer vijf meter boven het maaiveld uit. Hij had een omvang van 40 bij 40 cm en werd bekroond door een bol met festoenen en een smeedijzeren punt.

Aan twee zijden van de paal zijn opschriften in 'cartouches' uitgehakt, respectievelijk 'WEL en AMMERZODEN' en 'NEEDERHÈMERT'. Daarboven stond oorspronkelijk de tekst 'VRIJE HEERLIJKHEID'.

Toen tijdens de Bataafse Republiek de heerlijkheden waren opgeheven, moest de tekst 'VRIJE HEERLIJKHEID' worden verwijderd als zijnde strijdig met de beginselen van de Bataafse revolutie. Ruim honderd jaar later tuimelde, volgens een krantenbericht op 23 oktober 1909, de hoge grenspaal onverwachts van de dijk en brak daarbij in twee stukken. Hierna plaatste men alleen het bovenste twee en een halve meter lange gedeelte van grenspaal weer terug in het dijktaf. In 1913 moest er weer aan de paal worden gewerkt, omdat vandalen er op een late avond de sierlijke kop vanaf geslagen hadden. Weer zestig jaar later lag de grenspaal voor de tweede keer enkele jaren onderaan de dijk. In 1977 is de paal, voorzien van een stalen frame ter versterking, weer op de dijk geplaatst. Met de gemeentelijke herindeling in 1999

behield de paal zijn functie als grensmarkering, nu tussen de gemeenten Zaltbommel en Maasdiel.

Als in 2015 de grenspaal, scheef en verwaarloosd, voor de derde keer van de dijk af dreigt te tuimelen, besluiten de gemeenten om hem op gezamenlijke kosten te laten restaureren. Na de restauratie is de monumentale grenspaal op 26 augustus 2015 weer op de dijk teruggeplaatst waar hij zijn taak als grensmarkering nog jarenlang kan blijven uitoefenen.

Arie de Koning

De gerestaureerde grenspaal in 2015:

Gijs van de Werken -Gijs van Otjes-

Wij laten weer een oud-inwoner van Nederhemert aan het woord die wat gaat vertellen over zijn jeugdjaren. Het is Gijs van de Werken, Gijs van Otjes, want anders denkt iedereen het is Gijs van Jan van Otte, ja die schrijft ook altijd mooie artikelen in de Dorpskrant. Maar dit artikel is van een andere Gijs en deze woont sinds enkele jaren in het naburige Aalst, wij laten Gijs nu aan het woord.

Herinneringen aan mijn jeugdjaren.

Ik ben geboren in de hongerwinter van 1944 wat ze toen zo noemden, in de Steeg in het huis waar nu de familie Kreling woont. In het verleden is dat huis getroffen door blikseminslag. Ik was toen bij de vrijwillige brandweer en vond het blussen best emotioneel, maar was dankbaar dat het huis behouden bleef. In 1947 zijn wij als gezin verhuisd naar Molenstraat 60, het huis waar nu Rinus en Jenny Oomen (mijn zuster) wonen. Wij waren toen daar een van de eerste bewoners. Onze buurman was meester Eugster, die eerst onderwijzer was op de lagere school in ons dorp. Later is hij onderwijzer geworden op de Pierson school in Den Bosch. Ik ging naar de kleuterschool bij de naaischool achter het Veerhuis aan de Maasdijk waar juffrouw Schulz kleuterjuf was. Later werd de naaischool gebruikt als verenigingsgebouw en hadden wij daar ook de knutselclub. Toen ik naar de lagere school ging waren ze in de Tuinstraat de huizen aan het bouwen. Tegenwoordig worden veel kinderen door ouders op school gebracht maar vroeger was dat niet. Je werd door je grotere broers meegenomen naar school. Ik kwam op school en mijn onderwijzers waren meester Mol en meester Bor. Meester van Dulst was toen het hoofd van de school.

Als kinderen speelden wij veel op straat. Dat kon toen nog want er was weinig verkeer. Wij voetbalden op straat maar ook speelden we verstoppertje in de grote fruitschuur aan de Molenstraat, die later overgenomen is door Toon van der Vliet. Later begon Toon van der Vliet daar een winkel in, vele oudere inwoners zullen dat nog wel weten. Toon ging zelf met de melkwagen door het dorp om de zuivel uit te venten, en de melk werd toen nog los verkocht. Later heeft zijn zoon Arie de winkel overgenomen en werd het de eerste supermarkt van Nederhemert. Ook waren wij veel te vinden bij Jan Gijbert Vos, die had een

meelhandel en woonde ook aan de Molenstraat dicht bij ons. Daar vermaakten wij ons tussen de meelzakken. Later is de zaak overgenomen door Jan, de zoon van Jan Gijbert. Nu is het een bloeiende winkel voor dierbenodigdheden geworden.

Ik ging ook naar de Zondagsschool bij juffrouw Knoop. Die kwam dan van Nederhemert-Zuid door weer en wind met de roeiboot en aan de riemen de gebroeders Smits, Tonny en Jap. Kerstfeest op de zondagschool was altijd een hoogtepunt, want als traktatie kregen wij altijd warme chocomelk en een sinaasappel. De melk voor de chocomelk kwam dan van de boeren en het was echt een Kerstfeest!! Later ben ik naar catechisatie gegaan bij Ds. G. Veldjesgraaf. Dat was toen de eerste predikant na de oorlog die een beroep aannam naar ons dorp. In wat toen de consistorie was kregen wij bijbelonderwijs. Dat was in de winter wel spannend als de oliekachel plofte. Het is een keer gebeurd dat wij aan het bidden waren en de oliekachel plofte en er was paniek. Gerrit van Barten riep: "Eruit, eruit!"

Henk van de Werken uit de Hofstraat, Gijs van de Werken uit Aalst en Arie van Aalst die vroeger naast de melkboer woonde aan de Molenstraat en nu in Ermelo woont.

Later heb ik ook nog op de jongelingsvereniging gezeten en was er eenmaal per jaar een uitvoering met de meisjesclub en dan zongen wij psalmen en liederen van Johannes de Heer.

Later raakte ik bevriend met Jan Smits die aan de Molenpad woonde. Bij Jan thuis was het postkantoor dat beheerd werd door de vader van Jan. Dat was Piet de Post, die vele ouderen zich nog wel kunnen herinneren.

Vele inwoners van Nederhemert hebben daar toen hun AOW opgehaald, ja, toen was het een andere tijd. Jan Smits is later postbesteller geworden in Heusden.

In de volgende uitgave van de Dorpskrant vertel ik verder want als oud-inwoner van Nederhemert blijft toch dat mooie dorp trekken waar zoveel herinneringen liggen voor mij.

Hartelijke groet, Gijs van de Werken uit Aalst.

Ruilverkaveling Bommelerwaard-West

Voor de ruilverkaveling waren er veel uitwegen. De mensen moesten dikwijls over land van een ander om op de openbare weg te komen. Ik weet nog dat wij land hadden achter een boer uit een ander dorp. Daar was deze man niet blij mee, dus op een zeker moment sprak hij mijn vader daar op aan. Hij zegt: "He Jan, witte gij wel de unne uitweg altijd richting de kerk lopt". "Jao". zegt mijn vader. "Want kek mer Toon, egge nou hier gaot staon en we kijken naar veure dan ziede de kerk van Kerkwijk des toch ok un kerk. Dus daor is niks mis mee." Ik kan me nog herinneren dat deze boer met een rood hoofd afdroop.

Over die uitwegen zijn wat ruzies geweest, tot rechtszaken toe. Aan veel stukjes land lag geen dam. Als de eigenaar ernaartoe wilde, moest hij eerst een brug leggen. Dat noemde men een schoor. Je legde dan een paar balken over de sloot en daar dwars overheen planken. Dankzij de ruilverkaveling kwam daar een eind aan.

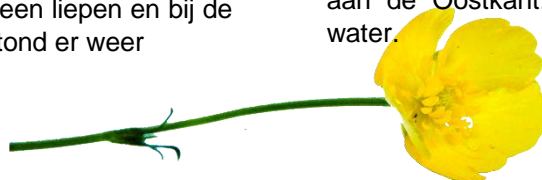
Ook de sloten waren een drama. De A-watergangen waren van het polderdistrict. Die hield de sloten netjes schoon en hielden ze op diepte. Ik kan me nog herinneren dat iedere winter een stuk van die sloten met de schop uitgegraven werd. Maar de sloten die de eigenaren zelf bij moesten houden groeiden soms helemaal dicht. Als het veel regende stond de polder half blank, want het water kon niet snel genoeg weg. Daar kwam nog bij dat zomers de koeien er ook doorheen liepen en bij de burens gingen grazen. Dan ontstond er weer

Ruilverkaveling (2)

onenigheid over wie de sloot uit moest baggeren. Door de verkaveling werden veel sloten gedempt en enkele nieuwe gegraven. Vanaf die tijd werd verplicht, als dieren in de wei liepen, op kniehoogte een draad langs de sloot te plaatsen zodat deze de kant niet in konden trappen. Toen werd verplicht om ieder najaar de sloten op te schonen. Het waterschap controleert dit (schouwen). Is een sloot niet schoon dan krijgt men een waarschuwing. Luistert men hier nog niet naar dan maakt het waterschap hem schoon op kosten van de eigenaar. Dat is duurder dan een loonwerker dus ieder zorgt wel dat hij op tijd schoon is.

De Oost-Bommelerwaard ligt veel hoger dan het westen. Daarom staan er in de West-Bommelerwaard pompen om het overtollige water de Maas in te pompen. Namelijk in Well, Aalst en Poederrijen. Door de ruilverkaveling zijn er stuwen gebouwd in de hoofdwatergangen, zodat men gefaseerd het water op peil kan houden. Aan de Eendekade zijn er nog oude sluisen te zien die voor die tijd het water uit het Oosten - waar het veel hoger was - tegen moesten houden. De Eendekade zelf lag vroeger veel hoger. Dat verschil kun je bij die oude sluis nog zien. Daar stond het water hoog aan de Oostkant. Vroeger keerde die sluis het water.

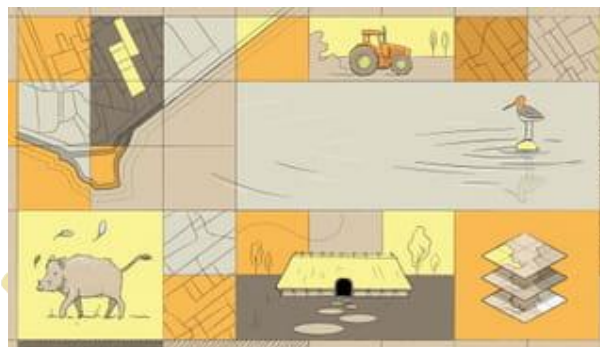
Een eeuw geleden gebeurde het nog wel eens dat de mensen aan de Oostzijde 's nacht probeerden deze kade door te graven, zodat zij droge voeten hielden. Om dat te voorkomen liepen sommige mensen uit Hèmert en Aolst weleens wacht. Ik heb een oude man horen vertellen dat het water in de polder soms zo hoog stond dat een boomstammetje, die hij achter het huis had liggen, was gaan drijven en in Nieuwaal aan kwam.

Door de verkaveling ging er veel traditie verloren. Langs de Eendekade hadden verschillende boeren een stukje bouwland. Niemand had een auto, dus als wij om 12 uur gingen eten fietste er soms een heel koppeltje naar huis. Toen waren er nog verschillende landarbeiders. Heel gezellig. Wij hadden verscheiden stukjes land vlak bij huizen. Als wij dan op het land bezig waren, kregen wij om 10.00 uur koffie en om 15.00 uur weer, maar meestal thee. Tijd was er toen genoeg, dus als het gezellig was liep dat weleens uit de hand. Want gezelligheid kent geen tijd. Het was wel hard werken maar het ging niet zo gejaagd zoals tegenwoordig.

Wie een nieuwe boerderij kreeg in verkaveling, moest de oude boerderij inleveren. Maar er waren ook boeren die elders zelf een grote boerderij kochten. In Groningen bijvoorbeeld. Bij een van die boeren had mijn oudste zuster gewerkt. Een paar jaar geleden zochten de kinderen van die boer nog contact met haar. Zodoende kwamen ze ook bij ons terecht. Afgelopen zomer ben ik er geweest. Onvoorstelbaar hoe zij zich daar ontwikkeld hebben. Honderden bunders aardappelen, bieten en graan. Ik had nog nooit zo'n grote aardappelrooier, met 600 pk, gezien op rupsen. Eén ding viel mij toen op: Dat zij zo eenvoudig gebleven zijn. Want hoe dikwijls zie je als niets iets wordt, het hoofd achterover gaat en de borst vooruit. Daar moesten zij niets van hebben.

Wilde je in die tijd naar de Noordoostpolder of Flevopolder, dan ging dat niet vanzelf. Dan kwamen er controleurs om te kijken hoe de boerderij er hier uitzag. Zij keken eerst buiten rond. Was het daar

een rommeltje, dan draaiden ze gelijk om. Was het buiten netjes, dan gingen ze binnen inspecteren. Zij keken in de linnenkast of alles netjes opgevouwen en recht lag. Ook de keukenkasten kregen een beurt, net zoals de slaapkamers. Omdat er altijd veel gegadigden waren, werd er om geloot wie er in aanmerking kwam voor een boerderij in een van die polders. De ruilverkavelingcommissie heeft zich ervoor ingespannen om boeren uit dit gebied daarnaartoe te verhuizen, zodat er hier genoeg land vrijkwam om nieuwe boerderijen te stichten. De controleurs waren toen een stuk milder omdat zij hier de verkaveling van de grond wilden krijgen.

Later kwam er bij ons een man die veel in een van die polders verbleef. Als ik die man aan zag komen zorgde ik wel dat ik buiten was, want die persoon blies zo hoog van de toren hoe geweldig het daar toch wel was, dat het bijna zeer aan je oren deed. Ja, dan was het hier in de Bommelerwaard maar tobben.

Op het laatst zou je bijna gaan geloven dat je daar de gewassen kon horen groeien. Ik heb mijn vader weleens gevraagd waar hij de moed vandaan haalde iedere keer naar dat geblaas te luisteren. Hij antwoordde dan: "Ik heb ut wer aangeheurd en naost me neer geleed, 'k zij ut al wer vergete vur ik buite waor." Hij heeft verschillende keren tegen mijn vader gezegd dat hij mij moest waarschuwen. Want met dat boeren hier aan de dijk kan hij de kost niet verdienen en zou het droog brood eten worden. Gelukkig is zijn voorspelling niet uitgekomen, daarom hebben we er altijd nog beleg op gehad. Dit zouden die mensen uit Groningen nooit gezegd hebben, want die zijn niet uit armoe maar uit ellende uit de Bommelerwaard vertrokken. Hier is ook duidelijk te zien het verschil in mensen.

Gijs van de Werken

Nederhemert in 1832-III

Wij vervolgen onze tocht langs de dijk in Hèmert en vertrekken vanaf de molen richting Wellseind. Als eerste komen we aan op Maasdijk 32, waar Adrianus Creteer woont. Hij is 'landbouwer te Well' volgens het Kadaster, maar hij is afkomstig uit Aalst. Zijn eerste vrouw was Lijsbeth van Helden uit Veen die jong overleden is. Adrianus hertrouwde met Maria van Genderen, een dochter van Gerrit van Genderen en Aagtje Wolfers (van Maasdijk 82). Er zijn zeven kinderen geboren.

We kijken naar de burens op Maasdijk 30, In ons peiljaar woont daar Dirk v.d. Werken, hij is arbeider. Zijn eerste vrouw was Maria van Bockel en zijn tweede Antonia de Bok. Bij deze twee echtgenotes kreeg Dirk maar liefst 20 kinderen, waarvan er zeven jong zijn gestorven. Wij leggen een lijntje van Dirk naar onze tijd, dan komen we uit bij Mas en Janus v.d. Werken, zij woonden vroeger met hun moeder Gerd op Molenstraat 19. Hun vader Hendrik is in 1943 op 35-jarige leeftijd overleden.

Op Maasdijk 28 woont Peter v.d. Oever. Hij staat te boek als arbeider. Hij is getrouwd met Jenneke Leuvensteijn en zij hebben zes kinderen. Peter stamt uit een oud Gamerens geslacht, waartoe ook de mannen van de huidige woninginrichting behoren.

We lopen verder over de dijk en komen bij Maasdijk 26. Daar woont Dirk van Wijk, hij is landbouwer en gehuwd met Maria Vos. Zij hebben 10 kinderen, waarvan er 4 zijn overleden. Maria is een telg uit het voorgeslacht van de Vossen van het transportbedrijf.

Vervolgens gaan we de dijktrap bij Hophoven 5 af. Deze boerderij is lang in het bezit van de fam. Wolfers geweest. In 1832 wonen daar Jan Wolfers en zijn vrouw Cornelia van Hees. Zij kochten deze boerderij van de familie Van Leeuwen. Dirk Wolfers en zijn vrouw Jet waren de laatsten van de fam. Wolfers daar.

Op Kerkplein 6 woont Hermen den Doorn, afkomstig uit Well en gehuwd met Pieterella den Otter uit Delwijnen, zij hebben 9 kinderen. De

jongste dochter Elselina trouwde in 1818 met Hermen v.d. Meijden, de molenaar.

Hermen den Doorn staat ook als eigenaar van Molenstraat 37 te boek. Dus waar hij echt heeft gewoond is niet duidelijk.

Achter Kerkplein 6 staat in het land ook een woning met als bewoner Jan de Koning, arbeider van beroep. Maar ... in de database van De Bommelerwaardse Boom staat wel een Jan de Koning te Nederhemert met als beroep ruiter bij de cavalerie in het garnizoen van Nijmegen. Die Jan de Koning is overleden in 1831, dus een jaar voordat het Kadaster van start ging. Zijn eerste echtgenote was Hendrika v.d. Werken afkomstig uit Empel en al overleden op 20-jarige leeftijd na de geboorte van een tweeling, die maar enkele weken heeft geleefd. Jan hertrouwde met Willemijna Tameris van geboorte uit Genderen bij wie hij zes kinderen kreeg. Het is dus niet zeker dat dit de goede Jan de Koning daar is.

Wij kijken even naar de kerk die in 1832 pas 56 jaar oud is. Daarnaast staat de oude kapel die indertijd verbouwd is tot school met daarin het schoolhuis.

We gaan weer terug, de Hophoven in en zien op de hoek het adres Hophoven 3. De bewoner is Gerrit Bruijgom, landbouwer en gehuwd met Maria van Leeuwen. Zij is de dochter van Gijsbert van Leeuwen en Adriana van Dieden, die woonden op Hophoven 5. Gijsbert is overleden op 5 juni 1799, Jan Wolfers kocht zijn woning. Maria woonde naast haar ouderlijk huis.

Op Maasdijk 18 woont Willem van Heemskerk en zijn vrouw Jenneke Vos en hun zoons Theunis en Jan. Hentje van Heemskerk (Hentje van de stoep) die er gewoond heeft, stamt van hem af (= achterkleinzoon).

Maasdijk 16, de voormalige boerderij van Gerrit v.d. Kolk. Die behoort toe aan de 'Erven Maria v.d. Graft, Well'. In notariële archieven komt die naam te Well voor. Maar het is niet duidelijk wie dat is.

Maasdijk 14 en 12. Dat zijn de woningen waarin resp. dokter Keijser en Gijs de Gaai woonden. In 1832 is daarvan de eigenaar Otto Frederik van Ommeren, gehuwd met Gerregje van Ommeren. Hij is rentmeester van de heerlijkheid Nederhemert, rechter, schout en notaris en hij is de jongste zoon van de bekende rentmeester Cornelis van Ommeren, die van 1752-1788 twee keer in de week een brief schreef naar zijn heer Otto Frederik, graaf van Lijnden, eigenaar van het kasteel plus landgoed. De Hèmertse notaris is door zijn vader vernoemd naar de graaf!

Van Maasdijk 8 staat in onze tijd nog een muurtje overeind. In de 19e eeuw woonden daar Jan Hendrikse Vos en zijn vrouw Elizabeth Vermaas. Johannes Vos (Hannes de taaie) was zijn achterkleinzoon. Hannes is in 1981 overleden.

Deze woning is dus zo'n 150 jaar in het bezit geweest van de familie Vos.

Maasdijk 4 was het onderkomen van Katje Keijnemans. In het begin van de jaren dertig van de 19^e eeuw woont er Pieter Dielece Schilders, arbeider, gehuwd met Hendriena Tersteegh, afkomstig uit Rossum. Hun jongste dochter Elizabeth is in 1839 getrouwd met Matthijs van Genderen. Hun oudste dochter Cornelia is in 1837 de vrouw van Willem Hobo geworden en de overgrootmoeder van Jaap en Dick Hobo, de bekende aannemers uit de 20e eeuw.

Maasdijk tussen 2 en 4: een woning van de diaconie. Bewoners: onbekend.

Maasdijk 2 (nu café Maasstroom) staat in 1832 te boek als eigendom van: (Kinderen) Jan Thijssen v.d. Flier. In 1765 is deze getrouwd met Metje van Noord uit Rump, die overleed op 10 september 1816. Wanneer Jan is overleden, is niet bekend. Zijn vader was Matthijs v.d. Flier en die was volgens rentmeester Cornelis van Ommeren in 'goeden doen' en bezat grond in Aalst, Nederhemert en Wijk. Hij was schepen (wethouder) van Nederhemert.

Jan van Wijk

In onze tijd horen we nogal eens dat er mensen zijn die door de Corona niet bij de begrafenis van een geliefde kunnen zijn wegens die ernstige ziekte. Dat lijkt mij iets verschrikkelijks. Er zijn ook veel mensen begraven waar niemand van de familie bij kon zijn, zoals tijdens oorlogen. Maar ook mensen die een zeemansgraf kregen. Daarom hier een stukje geschiedenis hoe ruim een eeuw geleden ook eens een vader uit ons dorpje helemaal alleen bij de begrafenis van zijn geliefd kind stond.

Eerst een stukje vooraf. In die tijd waren er nog geen open grenzen zoals nu. Wie koopwaar had voor de andere kant van de grens, moest dat eerst aangeven bij de douane en er belasting over betalen. Daar werd het product niet goedkoper van. Daarom woonden er langs de grens veel smokkelaars die illegaal spullen over de grens probeerden te krijgen. Sommige mensen smokkelden uit armoede. Anderen deden dat om zich te verrijken.

Mijn vader had een neef, Willem van Ooijen, geboren op 6 april 1895. De ouderlijke woning van die neef staat nog in de Kapelstraat. Het is die oude boerderij tegenover de plek waar voorheen het transportbedrijf van Vos gevestigd was. Die neef solliciteerde bij het Rijk en werd aangenomen als commies. Dat was iemand die de belastingen inde. Deze jongeman kreeg de opdracht smokkelaars te betrappen die de grens over gingen met illegale koopwaar. Zijn standplaats was Twente. Mijn vader, die twaalf jaar jonger was, wist nog dat hij tegen hem op keek als hij in zijn uniform als een heertje over de straat liep.

Door Twente stroomt het beekje de Dinkel. Op plaatsen waar die beek wat smal was, legde men een boomstam over het water en timmerde er een leuning aan vast. Dat waren ideale plaatsen voor de smokkelaars die bij nacht en ontij hun smokkelwaar over de grens brachten.

Op een zeker moment kregen de ouders van die neef, die toen 51 en 53 jaar oud waren, het bericht dat hun zoon was overleden. Hoe zij die tijding kregen weet ik niet, maar ik vermoed met een telegram. Als dat nu zou gebeuren kun je een begrafenisondernemer opdracht geven de overledene op te halen. Maar in die tijd waren er geen lijkauto's. Was het een beetje ver van huis, dan haalde je het lichaam als familie zelf op met paard en boerenwagen. Maar in dit geval was dat

onmogelijk. De afstand was ruim 200 km. Daarom zou hij in Twente begraven worden.

Vermoedelijk omdat er geen geld was voor andere familieleden om te reizen, ging de vader alleen naar het 'verre oosten' - toen een wereldreis - om bij de begrafenis van zijn zoon te zijn. Hij vroeg daar naar de oorzaak van de dood van zijn zoon. In de huidige tijd is dat met alle forensische technieken vaak snel te achterhalen. Een eeuw geleden was het een stuk lastiger om de doodsoorzaak te vinden.

Hij kreeg te horen dat iemand hem in de beek had zien liggen, vlak bij zo'n boomstam. In ons dorp werd daarover direct gespeculeerd. De een dacht dat hij uitgegleden zou zijn. De ander dacht dat hij wel dronken geweest zou zijn.

Later heb ik wat Twentenaren hierover gesproken. Die waren er vast van overtuigd dat hij door smokkelaars aan zijn eind gekomen is. Hij is overleden in februari 1920 in de leeftijd van 24 jaar in Zuid-Lutte, nu De Lutte.

Jan van Ooijen [geboorte: 18 november 1869 Nederhemert, zoon van Willem van Ooijen en Aletta Bouman] [landbouwer, winkelier, bruidenier] [overlijden: 17 november 1958 gemeente Kerkwijk] Peterke van de Werken [geboorte: 28 november 1867 Nederhemert, dochter van Arien van de Werken en Grietje Tielen] [overlijden: 17 februari 1933 Nederhemert] Huwelijk: 29 september 1892 Nederhemert

Kindere:

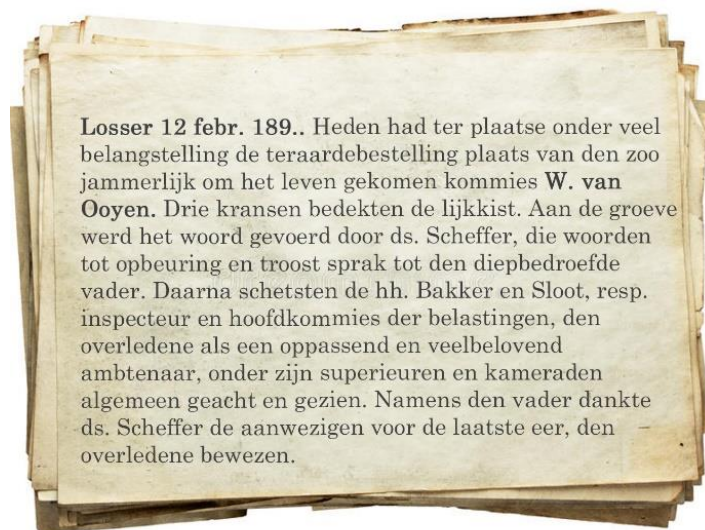
1. Grietje, geboorte: 23 januari 1893 Nederhemert, huwelijk: 28 augustus 1919 Nederhemert met Jacob Verheij
2. Aletta, geboorte: 17 maart 1894 Nederhemert, overlijden: 27 september 1894 Nederhemert
3. Willem, geboorte: 6 april 1895 Nederhemert, commies der directe belastingen, overlijden: 11 februari 1920 Zuid Lutte, gemeente Losser
4. Dirk, geboorte: 4 november 1896 Nederhemert, huwelijk: 5 juni 1924 Nederhemert met Gerritje Hendrika Bouman
5. Dingena, geboorte: 4 november 1896 Nederhemert, overlijden: 22 november 1896 Nederhemert
6. Arie, geboorte: 20 mei 1898 Nederhemert, huwelijk: 2 mei 1934 Nederhemert met Magrietha Smits
7. Jan Arie, geboorte: 4 januari 1900 Nederhemert
8. NN, zoon, levenloze geboorte: 22 januari 1902 Nederhemert

Ik had een oom, die was jong weduwnaar. Hij had een gezin met drie kinderen. Via een advertentie om hulp in de huishouding solliciteerde er een vrouw uit Losser. Na veel wikken en wegen nam zij die betrekking aan. Later is mijn oom met haar getrouwd. Mijn oom wilde zijn broers en zuster laten zien waar zijn vrouw vandaan kwam. Daarom huurde hij een negenpersoonsbusje met chauffeur. Er was nog een plaats voor één persoon en ik mocht mee. Een wereldreis ruim 60 jaar geleden.

Nu wij daar toch waren wilde mijn oom laten zien waar hun neef begraven lag. Er stond een pilaar op zijn graf, helemaal schuin gezakt. Deze zal wel door het Rijk geplaatst zijn. Hij was helemaal groen van het mos en daarom konden we de inscripties niet meer lezen. Ik kan me nog herinneren wat er door mij heen ging toen ik als schooljongetje daar bij dat graf stond. Hier had een vader gestaan die ik nog gekend heb. Die stond eenzaam en alleen bij het graf van zijn zoon in de 'vreemde'. Misschien dacht hij op dat moment wel: "Jongen, ik zal je graf nooit meer zien."

Naar deze Willem van Ooijen zijn later nog een nicht en een neef vernoemd.

Gijs van de Werken.

Rectificatie

Hulpgoederen voor Oekraïne

Begin maart waren en los van elkaar maar bijna tegelijkertijd twee sympathieke initiatieven. Zowel Familie van den Berg uit de Kapelstraat als de Dorpsraad begonnen een inzamelingsactie voor de mensen uit Oekraïne. Een oproep van beide zijden via Facebook, Instagram en WhatsApp-statussen brachten mensen op hun zolders aan het zoeken naar dekens, kleding, voedsel en andere eerste levensbehoeften.

Mensen konden hun spullen bij familie Van den Berg brengen of bij het kantoor van Hobo. Er is heel wat uitgezocht in die bewuste eerste inzamelingsweek.

Boven het kantoor van Bouwbedrijf Hobo aan de Molenstraat kwamen heel veel spullen binnen van inwoners uit ons dorp maar ook van mensen van buitenaf die de oproep via de Dorpsraad-app gelezen hadden.

Mensen van de Dorpsraad waren tot laat aan het sorteren en ook bij Gijs en Ada was het een drukte van belang.

De spullen die bij Hobo stonden opgeslagen zijn zaterdagmorgen opgehaald door een medewerker van Hobo die zelf uit Polen komt. Met een vol busje met aanhanger richting Harmelen naar Stichting Levi. Daar worden de ingezamelde spullen gesorteerd en van daaruit gaat het naar Roemenië, in overleg met Gijs van den Berg. Zij verdelen de spullen en zorgen ervoor dat het goed terecht komt. De Dorpsraad heeft nauw samengewerkt met Gijs van de Berg die elk jaar veel goederen brengt naar Roemenië. Gijs is in de tweede week van maart zelf met een vrachtwagen vol naar Oekraïne vertrokken zoals u ook op de foto's kunt zien.

Hierover in de volgende dorpskrant wellicht meer. We leven allemaal erg mee met de mensen die moeten vluchten voor het oorlogsgeweld en hebben al gezien dat ook hierin de mensen uit ons dorp behulpzaam zijn.

Noodsituaties

In Nederland zijn er verschillende manieren om je te informeren over noodsituaties. Zo kennen we de sirene die elke eerste maandag van de maand om 12.00 uur loeit, maar ook NL-Alert voor op je mobiele telefoon. Weet jij wat je moet doen als het alarm gaat?

Zo snel mogelijk naar binnen

Als de sirene gaat (anders dan de eerste maandag van de maand om 12.00 uur), dreigt er acuut gevaar. Ga zo snel mogelijk naar binnen, sluit ramen en deuren, zet de radio of tv aan en stem af op de regionale omroep. De sirene waarschuwt alleen mensen in het gebied waar gevaar dreigt. Dat kan in één of meer gemeenten zijn, maar ook alleen in één wijk. Om je voor te bereiden op calamiteiten, is het advies om een noodpakket in huis te halen. Denk daarbij ook aan eten en mogelijke medicatie van huisdieren!

Onderweg als de sirene gaat?

Het is belangrijk om direct te reageren als de sirene gaat. Ben je onderweg, ga dan naar het dichtstbijzijnde gebouw, zoals een winkel of een kantoor. Zit je in een auto, parkeer deze dan en ga zo snel mogelijk ergens naar binnen. Als dat niet kan, zet dan de auto stil langs de kant van de weg en luister naar de autoradio. Als je internet op je telefoon hebt, kijk dan op de website van de gemeente, social media of op www.crisis.nl.

Alarm via NL-Alert

NL-Alert is het alarmmiddel waarmee de overheid via de mobiele telefoon mensen waarschuwt voor een levens- en gezondheidsbedreigende situatie. Met een tekstbericht informeert zij over bijvoorbeeld een grote brand, een dreigende overstroming of noodweer. In het bericht staat specifiek wat er aan de hand is en wat je op dat moment het beste kunt doen. Via de website van NL-Alert kun je zien hoe je een telefoon kunt instellen voor het ontvangen van NL-Alert. Bij sommige telefoons is dit standaard het geval. Ook is NL-Alert te zien op steeds meer digitale reclameborden en reisinformatieschermen in het openbaar vervoer. De overheid zendt twee keer per jaar het NL-Alert controlebericht uit. Zo weten mensen hoe NL-Alert op hun mobiele telefoon klinkt en er uitziet.

Van de Brandweer
Nederhemert

Noodpakket

Met een noodpakket ben je goed voorbereid op rampen, calamiteiten of noodsituaties. Een noodpakket samenstellen is makkelijk en niet duur. De meeste spullen heb je waarschijnlijk zelfs al in huis.

Wat heb je nodig?

- radio op batterijen of opwindbare radio, afgestemd op de rampenzender
- zaklamp
- extra batterijen
- Eerstehulpkit met eerstehulphandboek
- lucifers in waterdichte verpakking
- waxinelichtjes
- warmhouddekens
- gereedschapsset
- waarschuwingsfluitje
- Noodpakket

En daarnaast:

- flessen water en houdbaar eten
- contant geld en kopieën van identiteitsbewijzen en verzekeringspapieren
- reservesleutels van huis en auto
- plattegrond van de omgeving, een autokaart en een lijstje met de telefoonnummers van mogelijke opvangadressen
- desinfecterende handgel
- verzorgingsartikelen zoals wc-papier, zeep en maandverband
- medicijnen op doktersvoorschrift

Nieuws vanuit de huisartsenpraktijk in Nederhemert

Personeel

Afstuderen **Dokter Moree**.

Afgelopen jaar heb ik als huisarts in opleiding mogen werken bij huisartspraktijk de Boterbloem bij dr. Van den Dool. Onder zijn fijne begeleiding en die van alle collega's heb ik mijn opleiding af mogen ronden en ben ik vanaf nu huisarts. Ik heb het 't afgelopen jaar erg naar mijn zin gehad. Zoals u wellicht al hebt gehoord zal ik dan ook op woensdag en vrijdag werkzaam blijven in Nederhemert. In verwachting van ons eerste kindje ben ik de komende maanden met zwangerschapsverlof. Vanaf juli 2022 kunt u mij weer treffen als een van de huisartsen in de praktijk.

Hieronder stelt apothekersassistent **Ria Westerlaken** zich aan u voor:

Even voorstellen.....Of ik even een stukje wil schrijven voor de dorpskrant.

“De dorpskrant???”
“Grapje zeker?” “Nee hoor, dat hebben we allemaal gedaan”. Eigenlijk is het ook wel leuk natuurlijk, dat is nu juist de charme van een dorp. Nou, daar gaat ie dan. Mijn naam is Ria Westerlaken, m.i.v. 1

maart werk ik als apothekersassistente bij huisartsenpraktijk Van den Dool. Met de meeste nieuwe collega's heb ik al kennisgemaakt, het is een leuk team. U zult mij met name op maandag en dinsdag in de apotheek aantreffen. Hopelijk heeft u enig geduld met me, want hoewel ik hiervoor 12 jaar in een soortgelijke praktijk heb gewerkt blijkt de overstap naar een nieuwe werkplek wel even wennen te zijn. Om maar eens wat te noemen: zelfs het koffiezetapparaat werkt anders.....

Samen met mijn partner Marijke, onze zoon Nick en onze 2 katers Sambal en Doerak wonen we sinds vorig jaar in Giessen. Voor mij betekende dat terug naar m'n roots, na twintig jaar in Gorinchem te hebben gewoond. In m'n vrije tijd ben ik vaak aan het werk in de tuin, lees ik graag een boek, kan ik uren puzzelen (legpuzzels) en ben ik sinds kort lid van de plaatselijke jeu de boules vereniging. Nooit gedacht dat dat zo leuk zou zijn!

Ik verwacht dat ik me hier wel thuis zal gaan voelen en wie weet.....ontmoeten we elkaar een keer in de apotheek.

Per 1 maart komt **Sophie Poelman** als nieuwe huisarts in opleiding. Hieronder stelt zij zich aan u voor:

Beste inwoners,

Vanaf 1 maart ben ik dagelijks te vinden in (de omgeving van) Nederhemert; iets waar ik als geboren Brabantse erg naar uit kijk!

Mijn naam is Sophie Poelman en ik start in de praktijk van dokter Van den Dool als huisarts in opleiding (HAIO). Oorspronkelijk kom ik uit Goirle, maar tegenwoordig woon ik in Utrecht met mijn vriend Ruud en

kat Puk, daarnaast houd ik van zingen en creatief bezig zijn.

Ik kijk er naar uit om de inwoners beter te leren kennen om zo een betrokken dokter te kunnen zijn. Tot ziens in Nederhemert!

Schoonmaak van het pand

Vanaf december jl. is Esther van Peer in dienst als interieurverzorgster. Ze wordt hier vanaf februari in bij gestaan door Nadine Oomen.

Bloedafname

In de vorige editie van de dorpskrant heeft u kunnen lezen dat wij vanaf januari 2022 zelf de mogelijkheid hebben om bloed te prikken in onze huisartsenpraktijk. Voorheen werd dit verzorgd door het Star-SHL, per januari 2022 wordt het bloedprikken mogelijk gemaakt door

Dokter&Diagnostiek. Het bloedprikken wordt hierbij uitgevoerd door een voor u bekend gezicht, namelijk de doktersassistenten van onze huisartsenpraktijk. U kunt wachten in de wachtruimte bij de huisartsenpraktijk en apotheek. Deze service is alleen voor patiënten van Huisartsenpraktijk van den Dool. Ter verduidelijking: dit is dus niet bedoeld voor patiënten van andere huisartsenpraktijken.

Op woensdagochtend blijft de prikster van het JBZ aanwezig. Hiervoor dient een afspraak gemaakt te worden bij het JBZ. Dit kan wel voor patiënten van buitenaf, het is dan wel van belang dat u een bloedprikformulier van het JBZ heeft. Voor het bloedprikken JBZ op woensdagochtend mag u de ingang van het pand aan de achterkant gebruiken. Het SHL heeft op maandag, woensdag en vrijdag bij het Zonnelied in Ammerzoden op afspraak de mogelijkheid om bloed te laten prikken.

Apotheek

Vanaf 1 april zijn er ruimere openingstijden in de apotheek. Iedere ochtend van 9.00 tot 10.30 uur en van 11.00 tot 12.00 uur. In de middag van 15.30 tot 16.30 uur.

Let op! Bij voorkeur graag voor **16.30** uur, deze tijd is iets vervroegd.

Aanbod Digitale Vaardigheden

Sinds kort is er een cursus georganiseerd voor mensen die het fijn zouden vinden om ondersteuning te krijgen bij het regelen van allerlei onlinezaken. Het is gratis en toegankelijk voor iedereen. Reserveren kan via de website www.bibliotheekrivierenland.nl/agenda of door te bellen naar 0344-639940.

Op het prikbord in ons gezondheidscentrum kunt u hierover meer informatie vinden. Het gebruik van onze Uw Zorg online app of andere PGO's worden hier ook uitgelegd.

Wat hoort er in de tas van de dokter? **thema ziekenhuis**
Streep de dingen door die niet goed zijn.

Met een hartelijke groet,
medewerkers Huisartsenpraktijk Van
den Dool

Oranjevereniging

Nu dit getypt wordt, hebben we net de ledenvergadering achter de rug. Hierin hebben we afscheid genomen van algemeen bestuurslid Corrie Verheij en de voorzitter Gerrit Robbemondt. Erg jammer dat ze gestopt zijn, we willen ze ook vanaf deze plaats nogmaals hartelijk bedanken voor wat ze in het bestuur gedaan hebben en zijn blij dat ze nog als vrijwilliger actief zullen blijven. Dit betekent dus dat er meerdere vacatures vrij zijn gekomen. Gelukkig komen Lisette van de Werken en Christiaan Blom ons versterken, hier zijn we erg blij mee! Hopelijk wordt dit een jaar waarin de activiteiten weer kunnen plaatsvinden. De agenda ziet er als volgt uit:

Zaterdag 26 maart om 19:30 zullen we met de kinderen een lampionentocht lopen. We verzamelen bij het dorps huis en hopen hier veel kinderen met zijn of haar lampion te zien!

Zaterdag 2 april proeftrek. Van 10:00 tot 15:30 uur zullen de teams weer hun trucks gaan testen en is publiek welkom om dat te aanschouwen.

Woensdag 27 april Koningsdag. Het definitieve programma zal nog volgen maar de kleedjesmarkt en de fotofietspuzzeltocht zullen uiteraard niet ontbreken!

Programma Feestweek:

Donderdag 26 mei (Hemelvaartsdag): 's middags oldtimertocht

Vrijdag 27 mei: Truckshow en foute party

Zaterdag 28 mei: Truckshow

Dinsdag 31 mei: 40+ middag

Woensdag 1 juni: 's middags kindermiddag

's Avonds kienen

Vrijdag 2 juni: Truckpulling

Zaterdag 3 juni: Opruimen en bbq voor de vrijwilligers

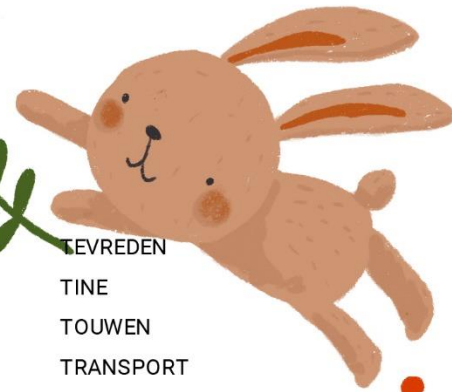
Arnette Kreling

AMBTENAAR
BARON
BEZOEK
BLOEMKOOL
BOERDERIJ
BRANDWEER
CAMPING
DAGBOEK
DIALECT
DIEPVRIES
DIRK
DOMINEE
DORPSKRANT

EILAND
FOTO
FRANKLIN
GAARDE
GEBOREN
GEDREVEN
GESCHIEDENIS
GRENSPAAL
HOBBY
HOND
JUF
KADO
KIND

KLIMREK
KNIPSEL
KOFFIE
KOOR
KRAAM
LAARZEN
MARIFOON
MEESTER
MONDKAPJE
NEDERHEMERT
NIEUWTJES
OPRUIJEN
PASTORIE

PEN
PLATTELAND
REE
REKENEN
RIJDEN
SCHIPPER
SLAGER
STAAL
STAKING
STERAKKER
STERRENBOS
TAAL
TENT

TEVREDEN
TINE
TOUWEN
TRANSPORT
TROUWEN
VERKAVELING
VERZAMELING
VOORWOORD
VRACHTWAGEN
WEEKEND
ZONDAG
ZWEMVEST
ZWERFVUIL

O	N	N	O	O	F	I	R	A	M	N	N	T	G	E	D	O	K	S	K	
D	D	O	M	I	N	E	E	O	E	E	S	N	S	N	I	E	T	R	J	
F	R	A	N	K	L	I	N	G	W	K	I	E	E	E	O	F	I	O	U	
D	M	L	O	A	L	D	A	U	R	P	E	K	I	Z	V	D	F	P	F	
I	E	R	A	A	K	W	O	A	M	S	E	R	E	R	R	M	L	O	B	
A	E	T	N	A	T	R	A	A	N	E	T	B	M	A	V	A	E	R	K	
L	S	D	P	H	T	M	C	R	W	T	N	E	T	I	T	P	A	W	P	
E	T	J	C	B	L	O	E	M	K	O	O	L	R	T	L	N	E	L	Z	
C	E	A	G	G	G	E	D	R	E	V	E	N	E	R	D	K	D	I	N	
T	R	I	J	D	E	N	K	N	I	P	S	E	L	M	W	E	N	I	T	D
V	E	N	T	D	S	I	V	E	R	K	A	V	E	L	I	N	G	E	D	
E	K	E	L	R	V	C	L	O	S	N	R	E	H	K	Y	B	B	O	H	
O	K	P	A	A	O	H	H	E	D	R	R	I	J	R	E	D	R	E	O	B
P	A	A	A	A	O	P	J	I	M	A	E	R	E	P	P	I	H	C	S	
R	R	S	P	G	R	T	S	B	E	A	K	K	D	A	G	B	O	E	K	
U	E	T	S	E	W	K	A	N	M	D	Z	W	E	R	F	V	U	I	L	
I	T	O	N	U	O	R	S	L	A	G	E	R	N	N	E	W	U	O	T	
M	S	R	E	O	O	G	E	B	O	R	E	N	E	D	E	R	V	E	T	
E	E	I	R	N	R	G	N	I	K	A	T	S	I	V	D	N	O	H	R	
N	N	E	G	A	D	N	O	Z	T	D	O	R	P	S	K	R	A	N	T	

Opeens

STOND

DE WERELD

STIL

EN ZAL NOOIT MEER HETZELFDE ZIJN

Op 20 maart 2022 overleed

Adriana Jenneke Bouman – van Loon

Echtgenote van Bert Bouman

in de leeftijd van 55 jaar

Laatst gewoond hebbend: Maasdijk 6

VAN HARTE GECONDOLEERD

